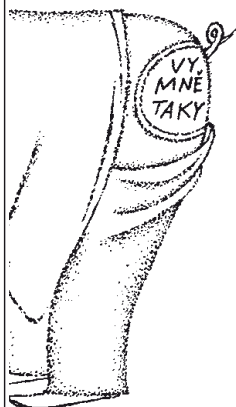

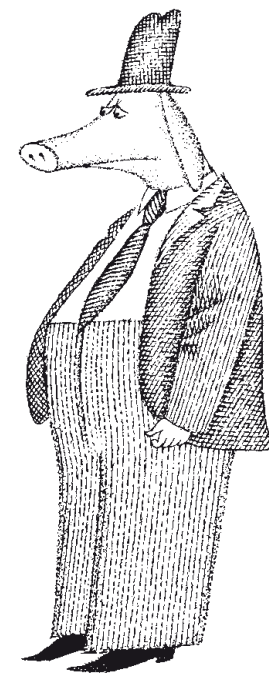
ŠULC-ŠVARC

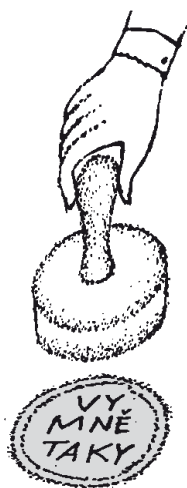

vy *mne*
taky !

Jiří Žáček

NAKLADATELSTVÍ ŠULC-ŠVARC

© Jiří Žáček, 2012
Illustrations © Adolf Born, 2012
ISBN 978-80-7244-000-0

Okurková SEZONA

1966 / 1980

*Chceš být vůl jen proto,
aby na tě sedalo štěstí?*

Heslo

*Ve jménu věčné lidské revolty
prohlubte myšlení a dekolty!*

Někdo

*Někdo žije kopretinou
Někdo je zas na růže
Někdo je hňup vlastní vinou
Někdo za to nemůže*

*Někdo kypí zvedá činky
Někdo šidí žaloudek
Někdo má rád prasečinky
Někdo je spíš na soudek*

*Někdo bere tučné renty
Někdo chodí bez gatí
Někdo platí alimony
Někdo je zas neplatí*

*Někdo bije svoji paní
Někdo je zas od ní bit
Někdo mlčí Někdo žvaní
Kdekdo zpívá tenhle hit:*

*Někdo žije kopretinou
Někdo je zas na růže
Někdo je hňup vlastní vinou
Někdo za to nemůže...*

Mahulena narkomanka

Mahuleno Mahuleno
ty máš doma nahuleno

Dokonce i na dvorku
cítím páchnout machorku

Pro dámu se nehodí
zamořit pět poschodí

Jen se zeptej Radúze
až se vrátí ze schůze

Mahuleno Mahuleno
ten tě přehne přes koleno!

Indiánská píseň lásky

Uf
Uf
Uf uf uf uf uf uf
Uf uf uf
Uf
Uf uf
Uf uf uf uf uf uf uf uf uf uf uf uf
Uf uf uf
Uf
Uf uf
Uf

Howgh!

Zlá kobyla

(Na lidový motiv)

Když jsem byl maličký pacholíček,
šlápl mi koníček na malíček...

Nebyl jsem maličký, byl jsem už pacholek,
zkažený rodiči, ze škol i od holek.

Nebyl to koníček, byla to kobyla,
potvora splašená takhle mě dobila.

Nebyl to malíček, šlápla mi na hlavu,
teď ji mám šišatou, sešitou v ústavu.

Když jsem se o holi dobelhal k maštali,
bestie kobyly se ještě řehtaly!

Potíže s rýmem

Chtěl jsem složit
malé hravé blu-es
ale plete se mi do něj
slovo lues
Kdybych pokračoval
tak se znemožním
Ať ho za mě složí
doktor na kožním!

Trestaurant u Bumbříčka

Každý, kdo se považuje za gurmána, musí povinně okoštovat hity naší kuchyně!

Nalad'te si žaludek i pysky
tuplovaným prckem slivowhisky,
anebo se impregnujte jinou
populární lihovolovinou.

Všichni víme: předkrmy jsou grunt.
Ochutnejte třeba grilovaný špunt!
Lahůdek tu máme ovšem spousty —
kravatový presing, toasty s chrousty.

Z polévek, jež povznášejí ducha,
je tu přesdršťková nebo ucha z ucha,
pro fajšmekry lukullajda z ponožek,
k zajedení pišišvoří pirožek.

Jsou-li chutě řádně vzbuzené,
zakousněte opruzené uzené.
Ku zpestření konverzační chvílky
zkuste zapečené lilky, filky, trylky.
Pro všechny, kdo rád rybí flaksu —
uhořelý úhoř s pěnou z minimaxu.

Milovníci kuchařského kýče
možná dají přednost čevabčiče.
Jako dieta jsou vhodné řízky z břízky,
brokolice s broky, restované třísky.

A teď pozor, chloubu restaurace naší —
nadívaná d'oura z kňoura s kaší!
Pro extravagantní hosty musaka
z utržených kapes a klop u saka.

Na zapití je tu skvělý muškát z mušek,
jaký nepil ani rytíř Bušek;
vztekill a kurvaçao stresy zahání,
tokajské je vhodné k tokání.

Kdo má zdravotnědu na mysli,
jako dezert si dá nesmüsli.
Chlívance a kompost z mandelínek
ocení i vaše dcerka nebo synek.
Mdloby z přežrání se nejlíp zaženou
kokokoktejem či kávou smaženou.

Komu ještě v pase plandá kůže,
extrabuřty s tchořticí se naládovat může.
Na závěr se hodí pikant salátek
z vajglů z cigaret a párátek.

Pochutnali jste si, skromnost stranou —
v našem trestaurantu brzy na shledanou!

La mode méditerranée

U moře se letos nosí
zralá ňadra pasy vosí
dlouhé nohy oblé zadky
prostě žádné nedostatky

Zato mužům
pokud mají peněz jako šlupek
promíjí se pleš i hrb i pupek

Serenáda pro Otylku

Nechci dívku kostnatou a tenkou
Taková má trable s podprsenkou
Já chci dívku co je při těle
Takové chci dělat přítele

Žena má mít přece tu i tady
faldy oblíny a další vnady
Já chci dívku pěkně otylou
Takovou chci míti za milou

Mám svou fixní ideu — a sice:
Obezitou proti erotice
Obezitou za krásnější svět
Obezitou stále dál a vpřed

Dr. Jekyll & Mr. Hyde

Chlubila se známá rajda,
že to vždycky tvrdila:
Jekyll nosí masku Hyda
a Hyde masku Jekylla.

Něco zdědíš po mamince,
něco zase po otci —
gauner vedle dobrodince
jsou tví věrní průvodci.

Koho děsí prudká změna,
nespoléhá na geny —
ctnostnou maskou gentlemana
skryje duši hyeny.

I když se to nezdá k víře,
každý z nás je takový —
napůl světec, napůl zvíře...
Kdo z nich si to zodpoví?

Nevykládej kdesi cosi,
dopij láhev Black & White,
odlož masku, řekni, kdo jsi —
Mister Jekyll?
Doktor Hyde?

Robot nulté série

Robot nulté série
nekouří a nepije,
klidně maká na tři směny denně.
Pozorný a chápavý,
báječně vás pobaví,
spolehlivě slouží dnešní ženě.

Vaří, pere, smýčí byt,
chce se ženě zalíbit,
nehádá se, neholduje pivu.
Umí říkat „Mám tě rád“,
není žádný desperát
a je oblíbený v kolektivu.

Robot nulté série
nikdy ženu nebije,
v programu má samé něžné věty.
Umí líbat zvesela,
nahradí i manžela,
nemá pomyslení na zálety.

Nevzteká se, nefňuká
a je na něj záruka,
zkrátka všechny parametry skvělé.
Robot je náš nový hit,
raďte si ho pořídit!
Když vás nudí, stačí vypnout relé.

*Láska podle Hitchcocka**(Lyrický horor)*

Řekla kostra kostře,
at' se k lásce prostře,
že jí padla vo funusu do voka.
Řekla kostře kostra:
Ty deš na mě zvostra,
to je teda láska podle Hitchcocka!

Řekla kostra kostře,
at' se k lásce prostře,
umíráček bimbá sladký vyznání.
Řekla kostře kostra:
Ty deš na mě zvostra,
to se ženská lásce těžko ubrání!

Řekla kostra kostře,
at' se k lásce prostře:
Když mi nedáš, svět se brzo vylidní!
Řekla kostře kostra:
Ty deš na mě zvostra,
nevadí ti, že sem drobet frigidní?

Řekla kostra kostře,
at' se k lásce prostře:
Ukážu ti cestu rájem ještě dnes!
Řekla kostře kostra:
Ty deš na mě zvostra,
nevadí ti, že jsi dávno dole bez?

Řekla kostra kostře,
at' se k lásce prostře,
že jí padla vo funusu do voka.
Řekla kostře kostra:
Ty deš na mě zvostra,
to je teda láska podle Hitchcocka!

Názorný sonet o užitečnosti ovádů pro lyriku

Léto vtrhlo do města jak požár do stodoly.
Mouchy štípají už velice,
krvelačně hryžou dámy, psy i voly.
Hle — tot' přece námět k lyrice:

Na terase dřepí v křesle značky Thonet
dáma, jež má slabost pro mládí,
což ji opravňuje zalidnit můj sonet,
v kterém vrčí tuční ovádi.

Voly vezou k jatkám v autě kolem řeky,
ať si čtenář může zajít na bifteky.
Na nároží zvedá nožku pes.

Kvůli dámě se mi vloudil do sonetu
navíc jeden světák, aby prones větu,
která všecko potvrdí: — *Oh, yes!*

Modlitbička

Andělíčku Mujstrážníčku
z nebeského Vnitra
chraň mou duši jaksepatří
zvečera i zjitra
aby se v ní nehrabali
moji rodní bratři —
idioti
staré děvky
ani psychiatři

České pranostiky

Na Nový rok o burzovní šok.
Na svatého Patrika netvař se jak paprika.
Na Škaredou středu noste prsa vpředu.
Na svatého Medarda namokne ti kokarda.
Svátek svaté Vervy, budou rupat nervy.
Na svatého Hadrabu konečně si nahrabu.
Na svatého Marka tuze tvrdne marka.
Svatý Vasil, co moh, zprasil.
Na svatého Berouse chlapi v šenku perou se.
Svatý Mohorit, nával u koryt.
Na svatého Okoře topořte se v pokoře.
Přikvačila svatá Frajle, bude rvačka o medaile.
Na svatého Pakáže farář dvakrát nekáže.
Na svatého Šmytce bujno na záchytce.
Na svatou Věruš kušuj a neruš.
Na svatého Kravince sázej v České lotynce.
Svatá Důra, puč mi búra.
Rada svaté Melhuby: držte jazyk za zuby.
Na svatého Dolby vydaří se volby.
Na svatého Magora jása celá agora.
Svatý Áda, padá vláda.
Na svatého Barucha mediální porucha.
Svatý Basil, žádej azyl.
Na svatou Ochechuli slyšet vox popapuli.
Svatý Kabrňák, bacha na frňák.
Na svatého Dyndy sám si pomoz z bryndy.
Na svatou Kund'abu vysoko do žlabu.
Na svatého Kogita drž se svého koryta.
Na svatého Mikuláše sháněj buřty do guláše.
Svatý Žvást, běž se pást.
Na svatého Kosmu přijde spása z kosmu.

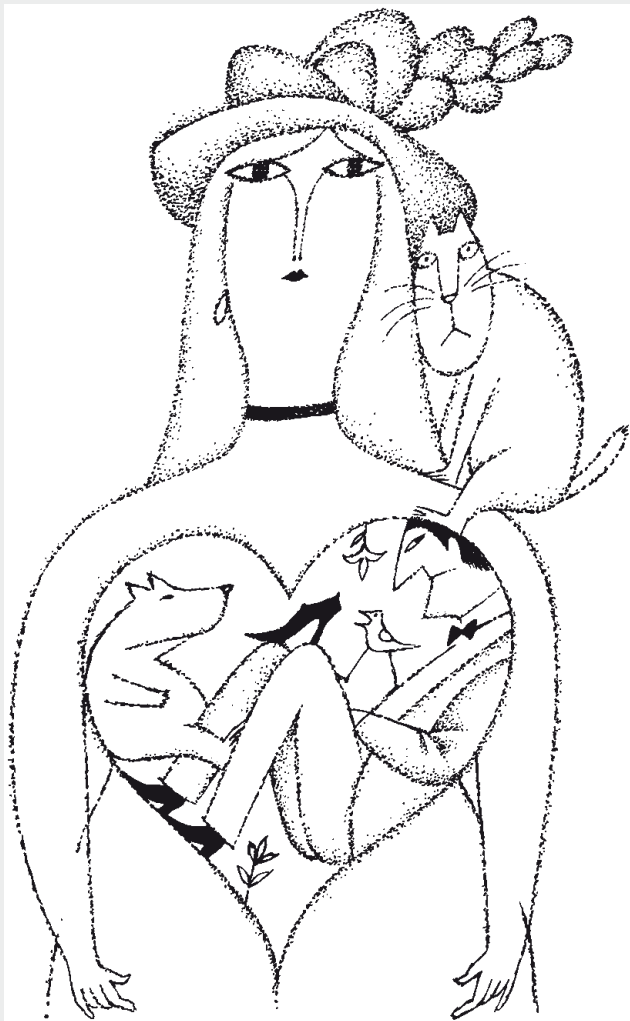

*Když holič dokončí svou práci a odloží břitvu,
platíme mu nikoli za oholení,
nýbrž za to, že nás nechal naživu.*

Odrhovačky a blues

1977 / 1985

*V ženském srdci, tam je útulno jak v cele,
hýčká tě tam bachař s tváří anděla...*

Blues o světaběhu

Svět se s náma ve dne v noci točí
Svět kde všechno koupíš za pár vočí
Svět se točí jako osudí
Kdo se vyzná ten se nenudí

Kdo se vyzná směle kráčí s dobou
Tomu všichni pěkně z ruky zobou
Ten má dycky v rukávu pár es
Ten má nárok aby se jen vez

Kdo se nechce vyznat nemá šanci
Věčně bude mít jen prázdko v ranci
Kdekdo si ho snadno vochočí
Bude kuli De jen vo to čí

Svět se točí jako všechny světy
Jedni dřou a vohýbají hřbety
Druhý mají na ty první bič
Tak se ten svět valí pořád pryč

Svět se točí Handlujou se role
Kdo byl nahoře je zase dole
Každej na to není vybaven
Někdo přece musí z kola ven

Blues holky na vdávání

Já chci pořádnýho chlapa jak má bejt
 Chlapa se vším všudy jak má bejt
 A taky chci mít na něj glejt

Já chci chlapa co mi děti udělá
 Hezký děti hezky udělá
 S takovým budu pořád veselá

Já chci pořádnýho chlapa na míru
 Chlapa jaksepatří na míru
 Aby byl z masa a ne z papíru

Blues o štěněti

Když sám sebe v metru
 potkám dvakrát denně
 Věř mi nebo nevěř V metru dvakrát denně
 začne ve mně skučet
 zatoulaný štěně

Možná se to stává
 taky druhým lidem
 Věř mi nebo nevěř Taky druhým lidem
 Možná že to berou
 s humorem a klidem

Ale mně je nanic
 Mě to nepobaví
 Věř mi nebo nevěř Mě to nepobadí
 Potkávat sám sebe
 není dvakrát zdravý

Dvakrát denně v metru
 slyším v duši hřmění
 Věř mi nebo nevěř Slyším v duši hřmění
 a to štěně ve mně
 na mě zuby cení

Blues o peněžích

Když je máme Bobečkové drazí
 Když je vobčas máme Milí drazí
 Tak nás prachy na to tata zkazí

Když nám ale chybí hmotnej statek
 Když nám vobčas chybí hmotnej statek
 Tak nás kazí zase nedostatek

Takže se tím dilematem žeru
 Že si nevybereš Tím se žeru
 Nevyhneš se vadám charakteru

Blues o výkladní skříni

Hele holka
 nečum pořád do těch vejkladů
 Se ví Je to krása
 jenže nekradu
 To tvý koukání mi leze do peněz
 Hadry jsou jen hadry
 to je bez řečí
 když jim vevnitř chybí duše člověčí
 Deset let ti vopakuju
 to co dnes
 Že ti nejlíp sluší
 nahoře i dole
 bez

Písnička o škaredých holkách

Škaredý holky
 ty se drží zpátky
 Jsou samy sobě na posměch
 A vždycky mají
 krásný kamarádky
 a proto mají v lásce pech

Jsou spolehlivý
 jako tažný koně
 Drží tě když ti hrozí pád
 Nestojí o dík
 Vědí že se pro ně
 nebudou nikdy chlapi prát

Škaredý holky
 nejsou nikdy v právu
 Vypadnou rychle z pořadí
 Srkají život jako hořkou kávu
 Zvykly si
 Nikdy nesladí

Zrcadlu řeknou:
 Holka ty máš ránu
 Leda tak slepci přijdeš vhod —
 Rády se trápí
 Usínají k ránu
 Co by byl život bez trampot

Řeknou ti: Hele
 zmiz a zanech řečí
 Nestojím o tvý ohledy
 Škaredý holky
 nikdo nepřesvědčí
 že vůbec nejsou škaredý

Blues o laciným optimismu

Rádio mi velí „Ráz — dva — tři“
 když se ráno těžce
 rodím z bezvědomí
 když si skládám kosti
 narovnáвам hřbet
 Rádio mi velí „Vždycky s úsměvem“
 rádio mi velí „Mládí vpřed“

Rádio má tyhle idiotský zvyky
 že mi velí vždycky po ránu
 až mě zlomí
 rezolutně zlomí

Zajdeme si někam do putyky
 na dvě deci optimismu
 miláčku

At' mám zase duši
 plnou elánu

Ochotnická

Všichni máme roli
 ve hře všehomíra
 v tragikomedii osudu
 Jsme jen ochotníci
 absolutní šmíra
 Utržíme leda vostudu

Režisér je namol
 Náповěda není
 Herci marně loví zbytky vět
 Kdo má skončit v hrobě
 a kdo ve vězení?
 Komu padne k nohám celý svět?

Kdybysme tak měli
 náповědní budku
 naše hra by měla spád i lesk
 To by se to hrálo
 Och já můj ty smutku
 Měli bysme nárok na potlesk

Kulisy se hroutí
 Pletou se nám role
 Děj už je jen hříčkou náhody
 Výsledek si každý
 přečte v protokole
 kdo z nás vlastně vyhrál na body

Všichni jsme jen herci
 mizernýho kusu
 Dohrajeme ho jen ze zvyku
 Kdo by chtěl stát stranou
 a jen držet pusou?
 Nejhorší je sedět v publiku

Kdyby tak měl život
 náповědní budku
 naše hra by měla lesk i spád
 To by se to žilo
 Och já můj ty smutku
 Mohli bysme v noci klidně spát

Blues o noční tramvaji

Noční tramvaj vozí flamendry a flinky
 všechny noční ptáky
 černý labutě
 děvenky co včera zdrhly od maminky
 řádný občani šli dávno na kutě

Řádný občani si v kanafasu hoví
 spí a nic je nerozžhaví doběla
 Nebudou se z lásky
 šplhat do podkroví
 Nikdy nepotkají potmě anděla

Nikdy nepotkají anděla co kleje
 Kočíruje tramvaj a všem zastaví
 Veze fůru smíchu
 fůru beznaděje
 Připijte mu doma všichni na zdraví

Galaxie světél studí na nároží
 Samota je děvka
 vždyť' víš jaká je
 A nás všecky čistý jako slovo boží
 noční tramvaj veze
 rovnou do ráje

Blues pro bernardýna

Až mě jednou lidi unaví
pořídím si kamaráda bernardýna
Bernardýn je prima
pro klid pro zdraví
Budu ho brát na skleničku vína

Nevyčte mi moje zlovyky
Nikdy neodmlouvá
Není přítel řečí
Přinese mi cigarety z trafiky
Odežene každý nebezpečí

Neřekne mi: Hochu adié
Sotva najdu věrnějšího kamaráda
Rád si se mnou občas
v noci zavýje
No a k stáru bude mi hřát záda

Nezná objektivní potíže
Žádný co by kdyby
žádný krindypindy
Všecky trable za mě hravě vylíže
Nezaváhá
Vytáhne mě z bryndy

*Rýmy
pro kočku*

1978 / 1987

*Velcí trpaslíci to mohou dotáhnout
až na malé obry.*

Bílá stránka

Bílá stránka — to je panna
pod rukama grafomana.

Automobilová horečka

Volant,
páka,
pedály a kola
udělají chytráka i z vola.

První přikázání satirikova desatera

Směle tepej satiricky
malé lumpy,
nuly, nicky.
Netroufej si ale výš —
vysloužíš si
Zlatou mříž.

Dřevorubecká častuška

Kácím lesy, řízy řízy,
lesy jako z pohádky.
Střelíme je za devizy.
Bude prostor pro skládky.

Úřední výnos o řešení stížností na protekci

K likvidaci stížností jsme zřídili
2 (dvě) sekce:
pro ty s protekcí
a
pro ty bez protekce.

Za pravdu

Za pravdu je různá sazba —
jednou pomník,
jindy vazba.
Kdo ji řekne dřív než včas,
tomu pravda
zlomí vaz.

Nespravedlnost

Tvář, ta musí snášet
mráz,
déšť,
jinovatku.
Zato ty si hovíš pěkně v teple,
zadku!

Kanáři

Za miskou vody,
misku zobu
trylkují ódy na svou dobu.
S kanáry nejsou potíže.
Jsou vděční
ba i za mříže.

Malá domů

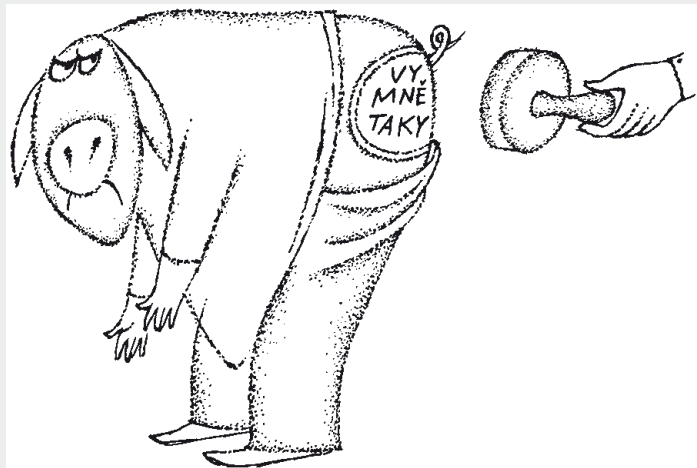
„Smrádek, ale teploučko!“
Hle, tady je
stručný nástin české filozofie.

Všude najdeš poučení

Poučte se v chlívku u sviní:
kdo se pere u koryta,
ten se ušpiní.

Hloupá otázka

Co po nás naše děti zdědí?
Pár moudrých otázek
a hloupých odpovědí.

Větrné spodky

1985 / 1996

*V létě, v zimě, ve dne v noci
hryžou do mě streptokoci...*

První pusa

Já když jsem dostal první pusu,
jí bylo dvacet a mně pět.
Dala mi pusu v autobusu,
voněla jako doušek džusu;
v košíku vezla ze vsi husu.
A život běžel pěkně v klusu
a už se sotva vrátí zpět.

Televizní děti

Jak jsou čilé, jak jsou chytré
televizní děti!
Čtou a píšou ve třech letech,
diskutují v pěti.

Všecko znají, všecko vědí,
co bychom se báli —
zvládnou chvílky poezie,
ba i seriály.

Přehádají učitele,
trumfnou mámy, táty.
Mezi dvěma večerníčky
složí doktoráty.

Pročpak pro ně stavět školy,
internáty, menzy?
Než vyrostou z krátkých kalhot,
budou dávno v penzi.

Sedm marných pokusů o rým na ňadra

1. Sýkora koňadra
nestojí o ňadra.
2. Chceš-li se chlubit ňadry,
koňadro, svleč ty hadry!
3. Usnesla se celá pánská squadra:
nejoblejší na světě jsou ňadra.
4. Nejchutnější na světě jsou ňadýrka:
samá dužina a žádná jadýrka.
5. Přivezl jsem si ňadra.
Nu,
a víte odkud? Z Jadra-
nu.
6. Motýli, něžná eskadra,
slétají se ti na ňadra.
7. Co je kvadra-
tura ňadra?
Resumé:
Nezrýmuješ ňadra,
ba!
zalkal básník Hadra-
ba.
*Řešení problému oklikou dle ňadrologa
prof. Vašáka:*
Ňadro dívky, jež má oči laní,
rýmuje se pouze s něžnou dlaní.

Dobry člověk ještě žije

Dobry člověk ještě žije,
viděli ho ve středu.
Krmil ptáčky poblíž Dyje
a pak zmizel z dohledu.

Dobry člověk ještě žije,
dnes už je to vzácný druh.
Dokud světu vládly kyje,
bývalo jich jako much.

I když občas vyjde z bytu,
nevychází ze stresu.
Žije v přísném inkognitu,
často mění adresu.

To mě ovšem zvolat nutí:
Dejte příkaz k odchytu!
Vždyť mu hrozí vyhynutí!
Chraňte vzácnou raritu!

Najdeme mu věrnou družku
na některém nároží,
i když to dá pěknou fušku,
možná že se rozmnoží.

Dobry člověk ještě žije,
ale už má namále –
historická tragédie
spěje k svému finále.

Větrné spodky Christiana Morgensterna

V májovém vánku vlají spodky,
šťastně si vlají na šňůře,
napjaté mezi maringotky
coby hold místní kultuře.

Sešity pevnou režnou nití,
oko i duši povznesou;
svou skromnou roli v řádu bytí
plní si vzorně, s noblesou.

Neobtěženy žádnou vinou
svéhlavých, pyšných, zrádných hlav,
šťastně si vlají, přičemž kynou
celému světu na pozdrav.

Krmte tu bestii

Zaručený recept na šťastné manželství

Krmte tu bestii, at' máte doma klid —
at' chroustá hřebíky, překližku, heraklit,

krmte ho den co den, má pudy žraločí,
a když je hladový, rychle vám zdivočí,

krmte tu bestii, jde to i bez lásky,
at' chroustá brikety, škváru a oblázky,

krmte ho den co den, bestii všežravou,
nebo vám uteče za lepší potravou,

krmte tu bestii, uvěřte matince,
pak bude ozdobou vašeho zvěřince.

Jen kvůli přísloví

Když mistr tesař utne se
jen kvůli přísloví,
začne ho mučit obsese,
jak si to zodpoví.

Začne se trápit, nevesel,
že se mu zhroutlí krov,
upadne prestiž řemesel,
no prostě škoda slov.

V žalu si zajde na pár piv
a skončí u rumu,
zapije ztrátu perspektiv
i ztrátu rozumu.

Že rum je pěkná bestie,
to jistě kdekdo ví...
Co když se tesař upije
jen kvůli přísloví?

Píseň vašnostů

My jsme vzorné děti Štěstěny,
věšíme si světce na stěny,
ctíme zákon, rodinu a řád —
co si ještě může člověk přát?

My jsme vyznavači pokroku,
račte všichni přidat do kroku,
my jsme skvělý příklad pro hochy,
my jsme totiž chlouba epochy.

My jsme milovníci idyly,
zvelebíme, co jsme zdědili,
ukládáme zisky na knížku —
jistě z nás máš radost, Ježíšku!

Píseň vagabundů

My jsme rváči, hráči osudu,
nechce se nám umřít na nudu,
smějeme se lidem do očí,
kdo má prachy, ať je roztočí!

Putyky jsou naše kostely,
nechce se nám umřít v posteli,
setneme se ještě naposled,
než si satan vezme všivý svět.

My jsme nepřátelé idyly,
probendíme, co jsme zdědili,
jenom hlupák spoří na knížku —
zatáhni to zas nás, Ježíšku!

Exkurze v pracovně básníka

Hle, básník tvoří.
Neslyší, je v transu —
přikládá palec na tep života.
Ač připomíná vzhledem
Sancho Panzu,
má srdce Dona Quijota.

Ta tužka, kterou v zadumání hryže,
má tvrdost 2B.
Změkčuje mu styl.
K opravě hrubek používá pryže.
(Ty by mu kritik sotva odpustil.)

Když býval malý,
psával po zdech křídou
poselství světu.
Býval za to bit.
Dnes trpí těžkou metaforitidou.
Elixír mládí touží vyrobit.

Má smělé plány.
Zpevňuje si normy.
A šetří papír — myslí na lesy.
Nadívá obsah do mistrovské formy.
Tumáte knížku — čtete si!

Píše a škrťá.
Kouří se mu z lebky.
Dejte mu někdo obklad na hlavu!
Půjdem, prosím.
Vyzujte si trepky.
A pošlete sem další výpravu.

Májová romance

Co budou šeptat za šumění lip
májoví chlapi do holčičích oušek?
„Láska je láska,“ tvrdí TV klip.
Už je pryč éra směšných truchloroušek.

„Za trochu lásky šel bych světa kraj,“
blouzníval kdysi pěvec boží.
Čo bolo, bolo. V éře Zimmer frei
lásky je víc než dost — a samé prima zboží.

Takový už je módní trend.
„Láska je láska...“ Rozhlídni se venku:
lásku dnes koupíš v každém second hand.
Každý má nárok na svou erosenku.

Zas je tu lásky čas. Tož mládí vpřed!
Večer se srotí na Petříně davy.
Mě davy děsí už pár tisíc let.
Radši si doma přečtu Máchu. A vy?

Když má holka dvacet let

Když má holka dvacet let,
kvete jako z růže květ.
Když je holka věčně mladá,
kvete, voní, neuvadá.
Když má holka dvacet let,
dvoří se jí celý svět.

Když má holka třicet let,
svět se začne točit zpět.
Věčné mládí dávno zvadlo —
nehněvej se na zrcadlo!
Když má holka třicet let,
miluje už naposled.

Literatortura

Kdo je v lásce kaput a kdo plný žáru,
to se dočteš v každém časopisoáru.

Hektolitry krve, mrtvol celé kupy
dodají nám pod nos reportérosupi.

Těžcí psychopati mají cenu zlata,
inspirují naše spisovatelata.

Jejich bestselery konzumují davy,
literatortura zušlechtuje mravy.

Známka

Psal jsem dopis — a teď hledím na známku,
zaháněje neodbytnou poznámku.

Známku, již se tato báseň dotýká,
zdobí totiž podobizna státníka.

Někomu to možná ani nevadí,
olizovat státníkovi pozadí —

ale mně je z toho těžko na duši:
já bych radši olizoval Venuši...
(nebo Miluši nebo Květuši nebo Libuši...)

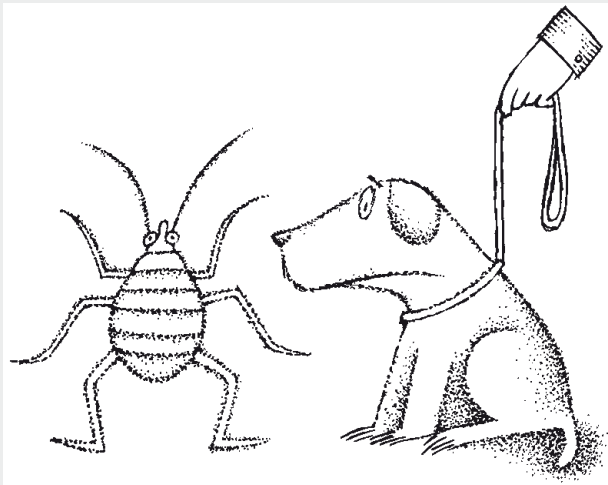
Zpáteční hodiny

Hodiny, které běží pozpátku,
napraví všechny hříchy světa. Zkrátka —
od tristních konců
k radostnému počátku.
Ze starých sviňáků zas budou
neviňátka!

Recept na čajovou báseň

Hrst metafor hod' do vody
a nech je loužit chvíli dlouhou,
pak přidej deci svobody,
elixír oslad' prudkou touhou,
ať si chut' mládí zachová,
ať se v něm třpytí slunce ranní —
A je to báseň čajová,
která se pije rovnou z dlaní.

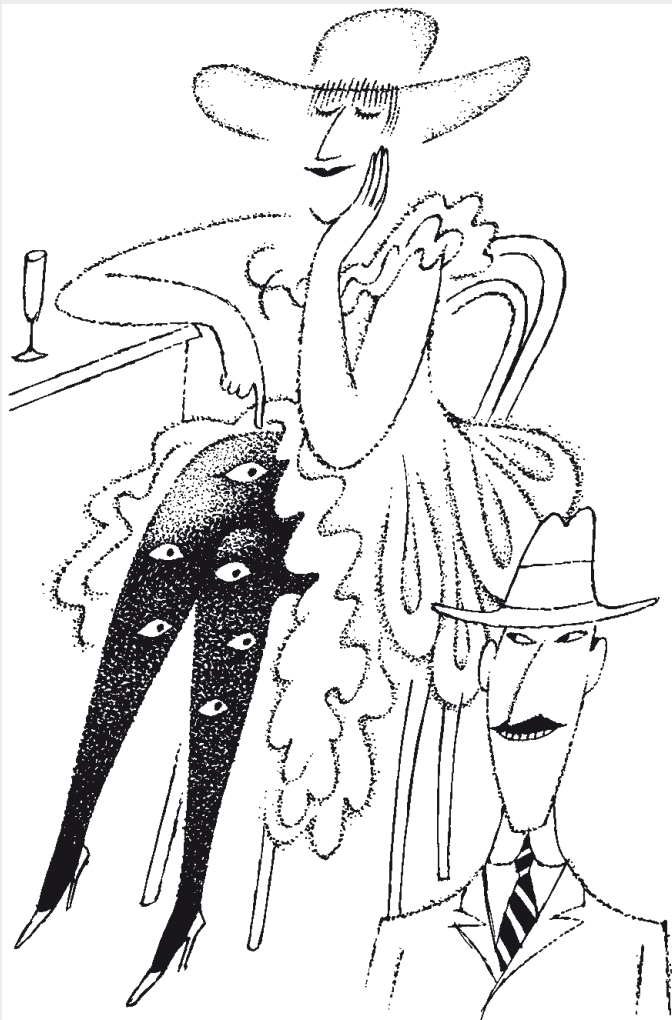
Říkám ženě: Lepší štěně
nežli třeba štěnice!

Erotikon

1982 / 1991

*Absolutní koketa dovede mrknout
všemi očky na punčochách.*

Otcovské poučení

Na knoflíčky, na pentličky
panenského korzetu
gentleman má rukavičky,
popřípadě pinzetu.
Zkrátka jenom prasák
používá hasák.

Pocta Casanovovi

Casanova, Mistr lásky,
míval úspěch, protože
nezval dámy na procházky,
ale rovnou do lože.

Dumka zelinářská

Nejchutnější ovoce jsou cecky:
samá dužina a žádné pecky.

Jak sbalit ženu

Jak sbalit ženu? Něžnou básní,
vždyť v roli múzy každá zkrásní.
Ale jak se té baby zítra zbavit,
vám neporadí ani Robert David.

Dumka o snu a realitě

Když se v kině dívám
na Ornellu Muti,
toužím plnit dívčí tutti-frutti.
Ale když se mrknu na Růžu,
nemůžu.

Ženská kouzla

Nejsou ženy nedostupné —
jenom chtějí
zvýšit vstupné.

Erotikon

Který chlap má — ehm —
zvíci toporu,
u toho vždy ženy
najdou oporu.

Pocta Archimedovi

Ňadra ponořená do Jadranu (1)
nadlehčuje síla
rovná váze vody (2)
dotyčnými Ňadry vytlačené (3).

1 Pokud není Jadran, použijte vanu.

2 Pokud není voda, stačí k pokusu
veletucet lahví šampusu.

3 Pakliže vás, dámy, nadlehčuje ruka,
jež vás plní prudkou závratí,
ruka chlupatého plážového hromotluka —
Archimedův zákon výjimečně neplatí.

Emancipace

(Shrnutí problému)
Muž?
Kuš!

Kam

Kam se muži zaběhnou?
Nejčastěji za běhnou.
Zaběhnou se za rajdou,
nikdy už se nenajdou.

Když

Když vám ženy leží u nohou,
možná za to ani nemohou.
Možná za to ani nemohou,
možná zrovna myslí dělohou...

Tři fáze lidské sexuality

1. Víš co, a nevíš jak.
2. Víš jak, a nevíš s kým.
3. Víš s kým, a nevíš proč.

Dokud

Dokud stojí,
co má stát,
trvá lásky majestát.

Amor interruptus

V televizním seriálu
trvá mnoho,
mnoho,
mnoho,
mnoho,
mnoho,
mnoho,
mnoho,
mnoho,
mnoho dní,
než chlap ženu
bez váhání
oplodní.

Jarmareční písně českotuzemské

1990/1994

*Když měl Ferda balík v kase,
před odvozem do banky,
přišli za ním v nočním čase
dobrodinci z ochranky...*

Papučový puč

Vyňato z dějin

Tančí se jako vrták

Jásali jsme na náměstí:
kafkárna je fuč!
Sametová revoluce,
papučový puč...
Šup sem, šup tam,
škatulata, hejbejte se,
šup sem, šup tam,
papučový puč.

Nenávist a lež jsou k.o.,
kopejte jim hrob!
A ta pravda a ta láska,
to je prima džob!
Šup sem, šup tam...
to je prima džob!

Když už máme svoboděnku,
netřeba nám glejt...
Proč se vždycky chytí šance
všeho schopný šmejd?
Šup sem, šup tam...
všeho schopný šmejd.

Kamarádi, ke korytům,
vyberte si post!
A těm dole, těm se hodí
ohryzaná kost.
Šup sem, šup tam...
ohryzaná kost.

Proč tu pravdu, proč tu lásku
 rozežirá žluč?
 Sametová revoluce,
 papučový puč...
 Šup sem, šup tam...
 papučový puč.

A náš patron svatý Vít

*Bohabojná jarmareční píseň
 o nešťastném kostelíčku*

Stával za vsí kostelíček
 na vrcholku kopce,
 zdělili jsme po pradědech
 tuhle chloubu obce.
 Neváhali obětovat
 nějakou tu grešli —
 vystavěli kostelíček,
 aby se v něm sešli.

A náš patron svatý Vít,
 naší víry meč i štít, prachsakra,
 a náš patron svatý Vít,
 s takovým je dobře žít!

Katolíci, luteráni,
 ba i neznabozi,
 všichni, kteří spolu pásli
 krávy, husy, kozy,
 chodívali do kostela
 hájem sličných břízek,
 zpytovali svoje duše
 a Bůh jim byl blízek.

A náš patron svatý Vít...
 nenechá nás v hříchu mřít!
 Avšak naši pokrokáři
 s hokynářem v čele
 prohlásili: „Každý kostel
 má mít majitele!
 Jako pražská katedrála —
 vzorem nám buď Praha!
 Teprve pak okusíme
 nebeského blaha!“

A náš patron svatý Vít...
 proč bychom se měli přít?

Katolíci, luteráni
 i ti čeští bratří
 začali se handrkovat,
 komu kostel patří.
 Staré vášně, staré křivdy
 vzedmuly se z hloubi —
 svornosti byl rázem konec,
 i té naší chlouby.

A náš patron svatý Vít...
 zapomněli jsme ho ctít!

Rozebrali kostelíček,
 stěny, krov i trámy,
 marně farář z kazatelny
 volal: „Pánbůh s vámi!“
 Rozšlapali sochu světce,
 dřív než krapet zkrotli,
 marně farář z lesa volal:
 „Čert vem tyhle trotly!“

A náš patron svatý Vít...
jak a čím tu hanbu smýt?

Z kostelíčka na kopečku
nezbyl ani kámen.
Bůh vás natřes, rozkolníci,
alelujá, ámen!
Chodívali jsme tam všichni,
byli jsme si bližší —
a teď na tom zbořenisku
rejdí havět' myší.

A náš patron svatý Vít...
má snad v lese s vlky výt?

Když se totiž do duchovna
hokynáři vloží,
zmizí svornost, láska, víra,
i ta bázeň Boží.
A když vášně nadělají
ze sousedů trotly,
budeme se brzy dusit
v Satanově kotli!

A náš patron svatý Vít...
nechce s námi už nic mít!

Kdekdo se soudí o svou čest *Česká čtverylka*

Kdekdo se soudí o svou čest,
nebot' si své cti cení.
Milion, dva, tři nebo šest...
Kdekdo se soudí o svou čest,
vytříská na tom jmění.

Juchacha, juchachi,
lidem přece běží o čest,
juchacha, juchachi,
nebo že by o prachy...?

Dřív stačil duel: kord či pěst
rozhodly v okamžení.
Jen hlupák nedbá o pověst.
Dřív stačil duel: kord či pěst,
leč doba zvyky mění.

Juchacha, juchachi...

Dnes melou soudy ostošest,
krev a žluč vře a pění.
Pravda je pravda, trest je trest.
Kdekdo se soudí o svou čest —
a nikde žádná není.

Z ruky do ruky

Privatizační šmikuranda

Kup si forda, kup si hondu,
kup si podnik za pětku!
Střelí ti ho kámoš z Fondu
národního majetku.

Netřeba nám povolení,
netřeba nám záruky,
ani soudce třeba není,
jde to z ruky do ruky!

Tralala, tralali,
 my to vždycky vyhraje,
 tralala, tralali,
 zase jsme to vyžrali!

To je fofr, to je drámo,
 čert vem trochu povyku!
 Řekni, co bys chtěla, mámo —
 hotel? statek? fabriku?

Když se vyznáš, víš jak na to;
 musíš umět pustit chlup.
 Žádné largo desolato,
 žádný podfuk, žádný lup!

Tralala, tralali,
 já na bráchu, brácha na mě,
 tralala, tralali
 odtroubíme halali!

Netřeba jim povolení,
 netřeba jim záruky,
 ani soudce třeba není,
 šlo to z ruky do ruky.

Každý shrábnul svoje věno,
 je čas končit s baladou.
 Kde je všechno rozkradeno,
 tam už lidi nekradou.
 Amen, alelujá.

*My jsme chytří hoši**

*Furiantská píseň
 ku příkladu všem mládencům
 od civilu i militéru*

Jak se máte, Češi?
 My se máme skvěle.
 My jsme předurčení
 kráčet davům v čele,
 ryc, pic, bum!

My jsme chytří hoši,
 máme trumfy v ruce,
 my jsme mistři světa,
 zázrak evoluce,
 ryc, pic, bum!

My jsme kabrňáci,
 že nám není rovno;
 máme svoje konta
 a vám zbylo hovno,
 ryc, pic, bum!

Kdo je mistr světa,
 nemá se chut' dělit;
 každý z vás měl šanci
 stát se členem elit,
 ryc, pic, bum!

My jsme chytří hoši
 a vy staří volí;
 kdo si nenakradl,
 at' se pase v poli,
 ryc, pic, bum!

**Tak pravil Tomáš Ježek.*

Holky z naší školky

Mravoučná píseň pro výstrahu všem pannám

Holky z naší školky, nelelkujte venku,
jste moc malý na to nosit podprsenku.

Nelelkujte v parku ani na nároží,
vypadalo by to, že jste čerstvý zboží.

Co když vás tam sbalí nějak starěj prasák,
kterej používá páčidlo a hasák?

Páčidlo a hasák na nevinný dcerky,
bacha, až vás začne lákat na hašlerky!

Páčidlo a hasák, hever, majzlík, pila,
to je obligátní vercajk pedofila.

S prasákem je lepší nemít žádný spolky,
upalujte domů, holky z naší školky!

V některých lokálech se zpívá s tímto dovětkem:
Lepší mladej pasák nežli starěj prasák,
naučí vás tančit valutovej třasák.

Valutovej třasák za dva, za tři tácy,
každá nemá kliku na takovou práci.

Kdo ji dělá s láskou, vděk a slávu sklídí,
pozná přitom zblízka spoustu nóbl lidí.

Samý vlivný strejčky, možná že i z vlády,
holky z naší školky, tak at' máte grády!

Píseň volební

(Volně dle Ezopa)

Stojí, stojí volí
na volebním poli,
hádají se, koho zvolit
na vedoucí roli.

Slyšelo je tele,
prohlásilo směle:
„Zvolíme si velevola,
at' nám kráčí v čele!“

Dle té moudré rady
všichni dohromady
zvolili si velevola
a teď hubnou hladý.

Každý vůl i kráva
přesto bučí: „Sláva!
Přišla éra prosperity,
pokroku a práva!“

V téhle bajce není
žádné naučení,
nebot' tam, kde volí volí,
svět se sotva změní.

Zádumčivý morytát

pro výstrahu všem lakomcům

Ferda Šmukýř z Havlbrodu
importoval papachy —
kdo má kuráž do obchodu,
ví, že běží o prachy.

Když měl Ferda balík v kase
před odvozem do banky,
přišli za ním v nočním čase
dobrodinci z ochranky.

Dobří hoši totiž střeží
všechny kšefty v okolí —
ochrání ho před verbeží,
když jim bakšiš vysolí.

Ferda zvolal: „Do jetele!“
a hned sáhl pro kolty —
padl naznak s dírou v čele,
oběť náhlé revolty.

Nebylo mu zkrátka rady,
ovládly ho averze —
sletěl střemhlav do přehrady,
připoutaný k traverze.

Ted' už budeš, Ferdo, zticha,
byl jsi příliš lakomý,
už je pozdě honit bycha,
zpytuj vlastní svědomí!

Pamatujte — ten, kdo platí,
ten se penze dožije.
Žádné strachy, milí zlatí —
ochrání vás mafie!

Panenky z Dubí

Rozkročák

Jak se pěkně zubí
české krásky v Dubí,
otvírají vrata světu,
nebud' na ně hrubý!
Ajcem krajc,
to je rajc —
nebud' na ně hrubý!

Včera, zítra, dneska
šíří slávu Česka,
zajistí nám investice,
přesvědčí i mezka.
Ajcem krajc,
to je rajc —
přesvědčí i mezka.

Pomáhají státu
kompenzovat ztrátu,
živí pasamanažera,
bráchy, mámu, tátu.
Ajcem krajc,
to je rajc —
živí mámu, tátu.

První, druhá, třetí
svátky lásky světí,
zaplatpámbu, aspoň bude
v Čechách hodně dětí!
Ajcem krajc,
to je rajc —
bude hodně dětí!

Krleš, krleš, já su Kelt*Keltský pochod restituční*

Krleš, krleš, já su Kelt,
nemám Heimat ani Geld,
ukradli mně rodné Čechy,
Evropu i celý Welt.
Krleš, krleš, krleš!

Slovani a Germáni
vtrhli do Čech nezváni
a nám zbyla jen ta rodná
zemljanka ve stráni.
Krleš, krleš, krleš!

Vytasili na nás meč,
ukradli nám vlast i řeč —
žádám velkou restituci,
vraťte Čechy Keltům, heč!
Krleš, krleš, krleš!

I když je nás pětkrát pět,
navalte nám všechno zpět —
hory, doly, skládky v poli,
zemský ráj to napohled!
Krleš, krleš, krleš!

Vrátíme se do oppid
spravit střechu, zatopit,
keltský národ bude vzkvétat,
polosyt a polopit.
Krleš, krleš, krleš!

Já su Kelt a žádný zmrda,
at' su z Hané nebo z Brd.
Evropa je celá naše,
kdo by na to nebyl hrd?!
Krleš, krleš, krleš!

Přenešťastná Stázi od Armády zkázy*Truchlivá píseň pro mládence i panny**Zpívá se jako:**Blíže viaduktu žila panna Lízi...*

Blíže viaduktu žila panna Stázi,
a ta pracovala u Armády zkázy,
ta rajda, ta čertice...

Prodávala tělo, outlocity stranou,
pro svýho líbhábura zůstávala pannou,
ta holka, ta světice...

Hubičku jí vlepil, pravil s jiskrou v oku:
„Ty svý mergle, brouku, vylov ze štrozoku,
než je myši sežerou!

Vem ty miliony, presto, mamma mia,
ulož si je u mě v bance Bohemia,
tam se pěkně vokotí!“

Nešťastnice dala na falešnou radu,
co jí dal ten rošťák v nočním libosadu,
aby ho vzal, šmejda, d'as!

Melouny jí vyfouk a vzal fofrem roha,
marno těšit Stázi, že je jednou z mnoha,
že je oběť bankrotu...

Brkla, hrkla, frkla: „Ech ty zrádnej zmetku!“
proklela líbhábura i tu starou štetku,
co ho na svět zrodila...

A když od něj došel salut od Uralu,
uháněla za ním, srdce plný žalu,
ta svedená chuděra...

A že láska není šance od festunku,
skočila mu na krk: „Tě prsk, starej skunku!“
Ten čučel, ten falešník...

Culila se tuze, jako že je ráda,
cuchala mu fousky, drbala mu záda,
fujtajksl a švajneraj...

Nažhavila magič, bříňkal honky, tonky,
vychlemtali spolu moře samohonky,
aspoň dvě tři putýnky...

Potom vykonala hrůzostrašný skutek:
»Pošlu tě do pekla za to, žes mi utek,
ty šmejde, ty rošťáku!

Falešnej líbhábře, vyleju ti pérka!“
Sotva škrtla sirkou, bouch jak rafinérka,
ten lotr, ten podvodník...

Stázi, anděl zkázy, chytla od něj taky,
z její velký lásky zbyly černý mraky
nad hromadou popela...

Tahle samohonka tuze lehce chytí,
když se smíchá s láskou, je to utrejch k zblití,
sichr, to je na tuty...

Modlete se za tu přenešťastnou Stázi,
padlýho anděla od Armády zkázy,
dejž jí Pámbu nebesa...

Kěž vám slzy skanou za zmařenou pannou,
tragédie končí, příště na shledanou,
až zas bude novej mord.

Příkladná píseň ku chvále žebroty

Komu by se chtělo makat v potu tváře?
Běžte radši žebrot, kluci z kanceláře!

Neváhejte, chlapi, je to skvělá šance,
milodárky zvoní, ukládáš je v bance.

Žebrota je práce prostá všeho stresu,
místo metrem zkrátka jezdiš v mercedesu.

Místo paneláku obýváš svou vilu,
bezstarostně žiješ v postmoderním stylu.

Všude, kam se vrtneš, gorily tě chrání,
žebrota je prostě nóbl povolání.

Neváhejte, chlapi, je to skvělá šance,
obzvlášť pro ministry nebo pro poslance.

Přispějte jim i vy směnitelnou měnou,
ať si mohou dopřát lepší dovolenou!

Možná že vám pošlou čumkartu až z Jávy,
kde je český žebraček, tam je plno slávy.

Kde je český žebraček, frčí české hity,
žebrota je základ naší prosperity.

Poučná píseň o sexuální výchově

Sexuální výchova
pro dívky a chlapce?
Obrat'te se o pomoc
ke zkušené šlapce!

Při praktické výuce
zacvičí vám zručně
studenty i studentky,
učnice i učně.

Nikdo neví o sexu
víc než zralá štětka!
Seriózně uvádím
sebe jako svědka.

Kramářská milostná

Přepadnou-li moji ženu
erotické tužby,
nechávám si od ní platit
za intimní služby.
Neříkejte, že jsem prase —
hlavně že je ordnung v kase,
ryc, pic, bum!

Příště platím zase já jí,
když mé vášně zkrotí,
v našem tržním obcování
je mi vzornou chotí.
Nehledíme na pár vočí —
hlavně že se prachy točí,
ryc, pic, bum!

Vlastenecká píseň k poctě velikánů,

*u příležitosti konkurzu
na pomník zkomponýrovaná*

Stával pomník na náměstí,
zůstal po něm sokl,
hašteří se na něm vrabci,
značkuje ho čokl.

Celý zástup velikánů
na tom soklu stával —
na pomníky u nás býval
vždycky velký nával.

Střídali se podle toho,
jak se časy mění,
tenhle skončil na smetišti,
tamten ve vězení...

Proč by na tom prázdném soklu
měla krákat vrána?
Kde je sokl, tam at' stojí
pomník velikána!

Hrdinové naší doby,
opanujte sokly!
Bez příkladných velikánů
by nám Češi zcvokli.

Přihlaste se, kandidáti!
Koho si vlast cení?
Ale fofrem, než vás doba
v liliputy změnil!

Nabádavá píseň pro dítě

Nebijte svou matku, velectěná dítě,
když vám při vaření šlápne na medvídka.

Ani nestřílejte, když jste zrovna v ráži,
svého otce kvůli nízké apanáži.

Apanáž se zvýší, medvídek se spraví,
můžete být rádi, že jsou oba zdraví.

Maminka je hodná, tatínek je čtverák,
sežene vám prachy na váš koks a herák.

Když jim dáte šanci, pak se rádi činí,
prokážou vám ještě mnohá dobrodiní.

Velectěná dítě, přemýšlejte trochu:
kdo vás bude živit, až vyjdete z lochu?

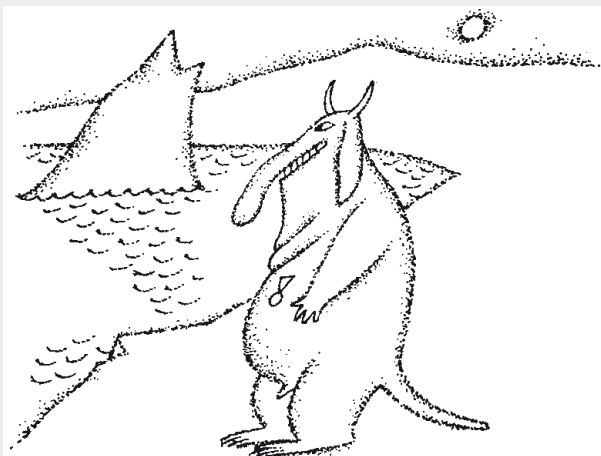
No comment

Česká čtverylka

„No comment“ — slogan ze zlata,
odpověď hodná Sokrata.
Ta věta říká: Je to tak
a zároveň i naopak.
O čem je vlastně řeč...? No comment.

„No comment“ moudrým prozradí,
kdo a co stojí v pozadí.
Kdo v pozadí, kdo v popředí —
jen pitomci to nevědí.
Kdo jsou ti pitomci...? No comment.

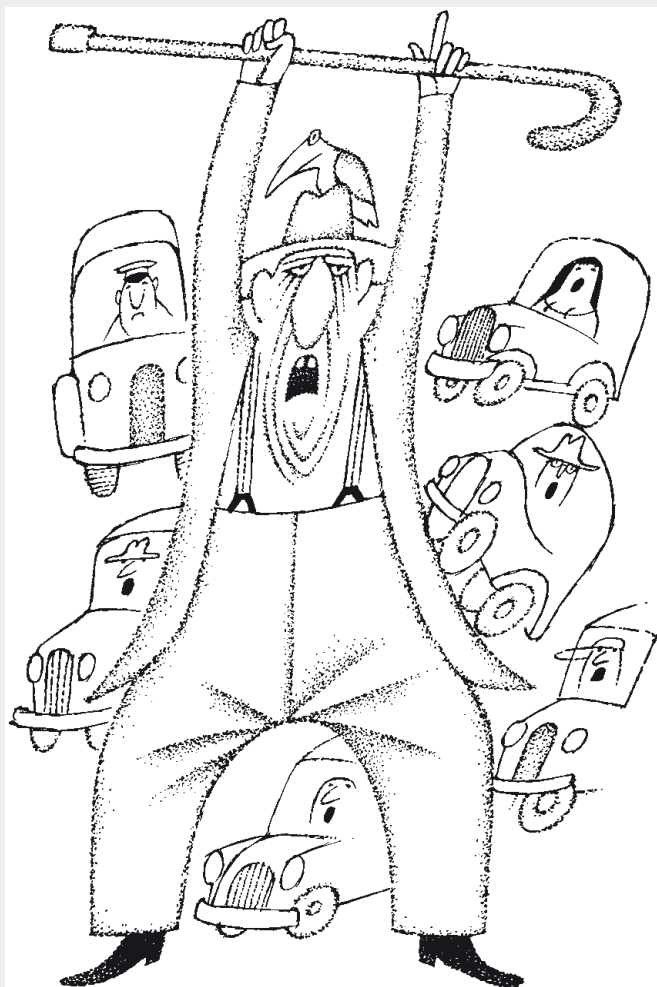
„No comment“ — triumf poznání,
jenž pravdu před lží ubrání.
Zdánlivě prostá věta vět —
a hned víš, kam se točí svět.
Kam že se točí svět...? No comment.

*Hlavní předností Antarktidy
je minimální výskyt pitomců na km².*

Epitafy

11991

*Kampak se ty auta ženou,
když přecházím na červenou?*

Nápis na hrob kumpána z mokré čtvrti

Zde leží Johan z města Svinibrodu,
jenž chlastal rum a nikdy nepil vodu.
Teď krutě platí za omyl:
jednou si nechtě lokl vody z džbánu
a chytil z toho cholera v tu ránu,
čímž sobě zdraví podlomil.

Nápis na hrob kuchařky

Kuchařku Bětu kryje tato deska.
Tot' důvod k smutku, člověče —
takové koláče a buchty dneska
už nikdo nepeče.

Nápis na hrob donchuana

Fešák Arnošt exl na ženě,
proto se i v pekle tváří blaženě.
Domiloval v létě roku 26.
Pantatíci, vzdejte mušketýru čest!

Nápis na hrob krotitele

Zde leží Pedro, drezér publika,
jenž vkládal hlavu do lví tlamy.
Jednou měl smůlu — škoda komika!
Máte-li kuráž, zkuste si to sami.

Nápis na hrob mravokárce

Zde leží s aurou svatozáře
milovník pravdy bez mezí.
Měl velký úspěch v roli lháře
v superšou Pravda vítězí.

Nápis na hrob supermana

Zde leží Oskar, chlapík s mužnou tváří.
Měl úsměv, co se zúročí.
Jeho chrup z reklam ve dne v noci září.
Kéž máme všichni zuby žraločí!

Nápis na hrob informátora

Zde leží Cyrda, práškač. V pokoře,
s příkladnou pílí rozvíjel svou vlohu.
Teď na nás všechny kdesi nahoře
žaluje Pánubohu.

Nápis na hrob bonvivána

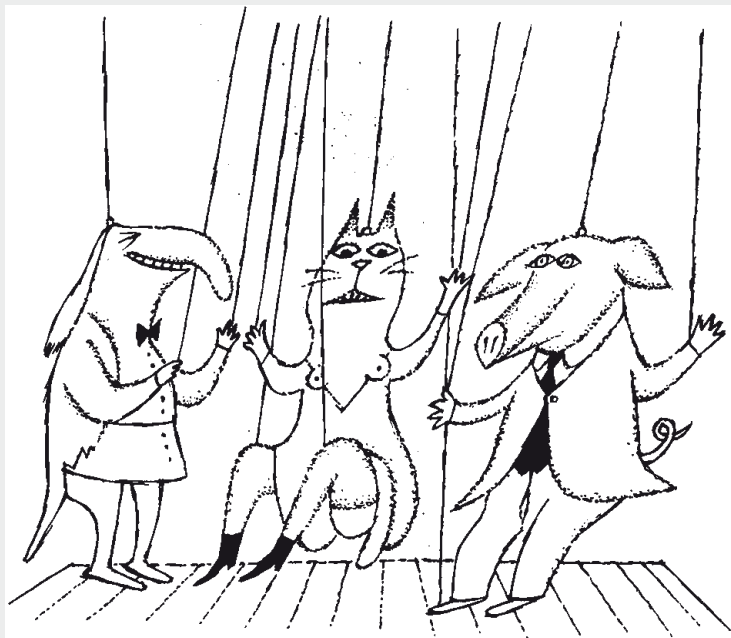
Zde leží Hugo. Za života
bývával žertěř na entou.
Měl krédo: Život je báječná anekdota
s nejapnou pointou.

Nápis na psí hrob

Za věrné služby pozemskému pánu
— a že se, Pane, nadřel dost —
do psiho ráje otevři mu bránu
a podstrč mu tam občas kost.

Sonety

1995 / 2003

*Všichni jsme jen loutky, staří, noví,
ale ať nám, ksakru, někdo poví,
z které pokurvené pohádky?*

Fatální ženy

Fatální ženy. Vampi. Zkrátka Ony.
Jen přejdou — a muž ožije.
Božíčku, tyhle feromony —
ať žije biochemie!

Perfektní stroje k reprodukci druhu.
A hlavně skvělá kapotáž.
Sotva je spatříš, myslíš na obsluhu
a hned si hlavu zamotáš;

pleteš si pudy s lyrikou a citem,
rozum i kapsa trpí deficitem
(láska je tvrdá profese!) —

a přesto jásáš, jak je život skvělý,
když Matka Příroda nám po kaprálsku velí:
Milujte se a množte se!

Sonet o dřravé hlavě

Já nejsem Pallas Athéna,
 má hlava denně klesá v ceně.
 Já nemám paměť na jména
 a občas vykám vlastní ženě.

Když kráčím cikcak za nosem
 a žádám chodce, ať mi poví,
 kam jdu, kde bydlím a kdo jsem,
 jsou z toho celí tumpachoví.

Zrcadlu říkám roztržitě:
 — Co tu chceš, chlape, v cizím bytě?
 A když se slušně představí,

já zjihnu — jasně, znám ho z tisku! —
 a honem načnu slivowhisku:
 — Godote, servus — na zdraví!

Jarní sonet po první autocenzuře

Jaro je tanec na sopce:
 ach, kde jsou naše loňská předsevzetí!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Pánové, zapnout poklopce!
 Z letošních lásek bude plno dětí.

Kavárenský povaleč

Někdo sklízí plody země,
někdo třímá v ruce meč.
A já toužím, ať je ze mě
kavárenský povaleč.

V kavárně se život mění
v román, báseň nebo skeč.
Kdo dá život za umění?
Kavárenský povaleč.

I když venku bijí blesky,
debatuje hezky česky,
kultivuje rodnou řeč.

Víno! Múzy! Poezie!
Nejšťastněji ze všech žije
kavárenský povaleč!

Sonet o zrcadle

Třikrát denně plivnu do zrcadla,
znepokojen vlastní vizáží.
Ušklíbá se, čímž mě uráží.
Kdyby aspoň ztvrdla, zhrubla, zvadla!

Takovou mám nosit do divadla?
V hospodě mi taky překáží.
Zbavím se jí rázně, s kuráží,
prostřednictvím WC splachovadla!

Přidělte mi novou, sympatickou, mladou,
s romantickým nosem, s energickou bradou,
zkrátka tlamu de luxe, i když přijde draž...

Ale ta tvář za sklem se mi drze směje:
— Já jsem jen tvůj obraz Doriana Graye.
Jaký jsi, ty troubo, takovou mě máš!

Sonet o láskyplné marnosti

Když zjara v ženách kvasí temné pudy
a testují si příští oběti,
zda budou řádně platit na děti
a vezmou zavděk porcí vlažné nudy,

zubí se něžně jako barakudy
svým krásným dravčím chrupem z perleti —
podoben bezhlavému teleti
snažím se zmizet včas a bez ostudy.

Jenomže nikdy nevím kam a kudy;
i kdybych prchl třeba na Bermudy,
muž není nikde v bezpečí.

Když dívčí hrudě dmou se jako dudy,
začnu jim šeptat pošetilé bludy,
skolen už dávno před ztečí.

Srdečně zdraví anonym

Zběsile buší do psacího stroje
milovník pravdy, přítel kritiky,
jenž cizí křivdy cítí jako svoje
a pranýřuje naše zlozvyky.

Chlív světa touží zbavit všeho hnoje,
odmítá okolky a cavyky,
jak mušketýr se vrhá do souboje
se všemi pokrytci a cyniky.

Do svého stroje nesmlouvavě buší,
i když jsou bližní trestuhodně hluší,
na protest pro nás žádá trest.

Svědomí světa z letargie ruší
nejvyšší soudce našich hříšných duší —
neznámý přítel.

Práci čest!

Sebekritický sonet o životě na dluh

Užíváme z porce příštích generací,
vnukům hrozí hlad a kurděje...
Charakterní člověk zahanbeně zvrací,
což však vnukům sotva prospěje.

Doba žádá činy, neplývejme slovy —
budu tvrdý jako z opuky.
— I ty žereš na dluh! říkám svému psovi,
kosti musím schovat pro vnuky!

Střídmě poobědvám drobky od snídaně.
Tímto žádám vládu: Stokrát zvýšit daně!
Žrali jsme si, žrali — zasloužíme trest.

Dělali jsme grandy — už je konec srandy!
Utáhnu si za to opasek i kšandy —
nebo rovnou oprátku, a fest!

O růstu růstu

Všimli jste si? Rostou ceny piva,
tak to řeknu aspoň na půl úst.
Lidstvo čeká skvělá perspektiva —
setrvale nezadržitelný růst.

Dívám rostou ňadra, mužům dlaně,
roste kvantita i kvalita,
rostou platy, ceny, dluhy, daně,
životní úroveň i kriminalita.

Všichni mají strategii prostou:
kynou, tloustnou, přibývají, rostou,
a dál budou růst a růst a růst.

Jak to skončí, víme díky Blesku:
happy endy došly u Lidla i v Tesku;
Stvořitel nám předepíše půst.

O trnitě cestě vpřed

Nová doba rodí zbrusu nové šance,
předhazuje nám je jako psovi kost.
Moudrý člověk volí šťastnou budoucnost!
Že bych taky kandidoval na poslance?

Uspořádám kampaň, zadlužím se v bance.
Nebo je mě hoden ještě vyšší post?
Leda za trest! Já jsem spasitelství prost.
Nedostává se mi k němu tolerance.

Nemám nervy na ty parlamentní hrátky.
Kudy do Evropy? Kupředu či zpátky?
Po hádkách, jak známo, přijdou pohádky.
Vše je o.k., tvrdí nezávislé plátky.
Abych si zas, ksakru, četl mezi řádky,
kdo si s námi hraje jako s pimprlátky,
kdo a proč a odkud tahá za drátky?

Sonet o loutkách

Člověk hraje řadu různých rolí:
ze Shakespeara, z Tyla, z Orwella;
dokud věří, že si je sám volí,
hraje s elánem a zvesela.

Principál nás diriguje holí,
bouří potlesk, břínká kapela,
než tě osud jednou provždy skolí
přesnou ranou přímo do čela.

Ani staří znalci zákulisí,
zablešení, rozklížení, lysí,
nevědí, kdo tahá za drátky.

Všichni jsme jen loutky, staří, noví —
ale at' nám, ksakru, někdo poví,
z které pokurvené pohádky?

Švejk de la Mancha

Švejk de la Mancha kráčí světem
s laskavou tváří debila
a vchází do snů našim dětem.
Božíčku, jaká idyla!

Zhovadilosti světa čelí
blbostí ryze humánní.
Co ještě chcete? Není skvělý?
Kdo jiný lidstvo zachrání?

Oslíček boží v ringu doby,
jež pořád mění garderoby,
v putyce za nás drží stráž,

bit moralisty, proklet snoby,
smutný jak vorvaň v poušti Gobi —
Švejk de la Mancha, bratr náš.

Sonet ňamňam psaný k poctě ryzců naložených v octě

Co má svět lepšího než Scheinostovy ryzce?
A čím je koření, že předčí lanýže?
Zavětříš, ochutnáš a sedneš k plné misce,
ať už jsi drvoštěp či gourmet z Paříže.

Ve světě, kde se všechno mění v zboží,
kde koupíš lásku, pravdu, slávu, moc i čest,
jen jedno není na prodej — ten zázrak boží,
šumavské ryzce Jirky Scheinosta. Tak jest.

Ty můžeš leda dostat darem, je-li
tvá tvář i duše milá sběrateli
těch božských hub, jenž chvalořečen bud'.

Naladěn k zpěvu chutnám plody země
a velký hymnus pozvedá se ve mně,
že svět je dobrý. Dobrou chut'!

Skeptický sonet o pravdě

Mistr z Husí, zrazen vlastní hlavou,
zachvácenou těžkou herezí,
pravil hrdě: „Pravda vítězí!“
neodvolav ani před popravou.

Každý má svou pravdu za tu pravou,
v tom však žádná moudrost nevězí...
Zdraží pravdu, zlevní hovězí,
zacpou lidem hubu levnou stravou.

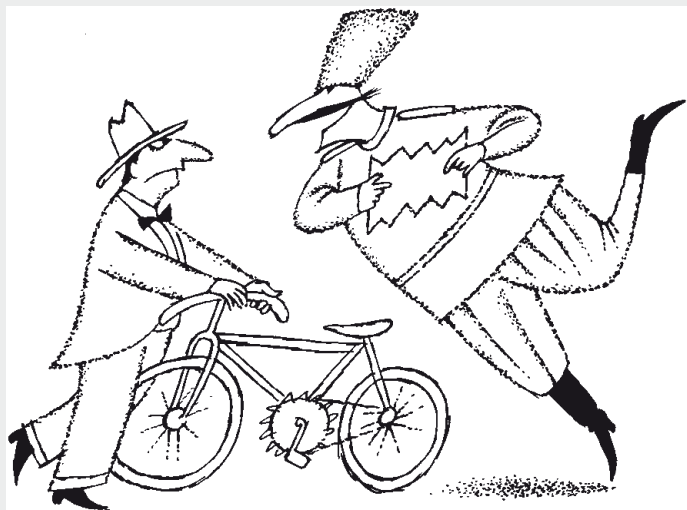
Není luxus mít svou vlastní hlavu?
Která pravda vyhovuje davu?
Nedá přednost štangli salámu...?

Tak to chodí, Vaše blahorodí:
Pravda vítězí, jen když se hodí
lhářům do krámu.

Dumky

1990 / 2010

*Mám totiž kolo z SSSR,
a proto kleju jako eser...*

Štěně

Venčím štěně
stokrát denně,
libuju si velice.
Říkám ženě:
— Lepší štěně
nežli třeba štěnice!

Za Nymburkem

Za Nymburkem po trati
běželi dva potрати,
na rovince za lesem
srazili se s expresem,
bác!

V Koněprusích

Nejraději vesluji
v Koněprusích ve sluji,
ve sluji na souši
s tuleni a rypouši.

Sudí a liší

Kteří jsou mi bližší —
sudí, nebo liší?
To je prosté — sudí
prudí nebo nudí.
Proto jsou mi bližší
liší, co se liší.

Aprílová dumka

Zasadil jsem perka do bot,
 vyrostly mi papuče.
 Kdo má místo nosu chobot,
 občas si ho natluče.
 Co je k smíchu, není k pláči,
 nýbrž duši k potěše.
 Lepší husa na pekáči
 nežli vrabec na střeše.

S počítačem

Domluvil bych se s počítačem,
 jen kdyby ale bylo na čem.
 Hovořme z očí do očí!
 Já mluvím česky – a on Basic.
 Čert vem ten jeho čubčí jazyk*!
 At' mu to někdo tlumočí!

*čti „džejzik“

Kádrová dumka

Kam dospěl vývoj českých kádrů,
 vidíš dnes jako na dlani:
 dřív býval národ celý z kvádrů —
 a dnes? Jen samí balvani.

Dumka o svědomí

Nezpytujte svědomí —
 co když strachy zakrní a zmizí?
 Zpytování svědomí,
 to je nápad pitomý —
 zvlášt' když každý zpytuje to cizí.

Neruy

Mám nervy jako špagáty,
 vždyť jsem je zdědil od táty —
 anebo že by byly z drátu?
 Mám nervy z nerez oceli,
 vydrží žhavé pocely
 prodejných děvek i hlav státu.

Rým na housle

Jestlipak mohou sle-
 pice hrát na housle?
 Mohou,
 ale jenom nohou!

Dumka cyklistická

Když hustím svoje galusky,
 zásadně kleju pa ruski.
 Mám totiž kolo z SSSR,
 a proto kleju jako eser.
 Tam už to mají ve zvyku.
 — Job tvoju mat' i fabriku!

Dumka hospodská

Svět je peklo.
 Ale po desátém pivu
 zase vidím jasnou perspektivu.

Dumka zoologická

Už nejsme, co jsme bývali,
hrajeme jinou roli,
někteří jako mývali
a jiní jako voli.

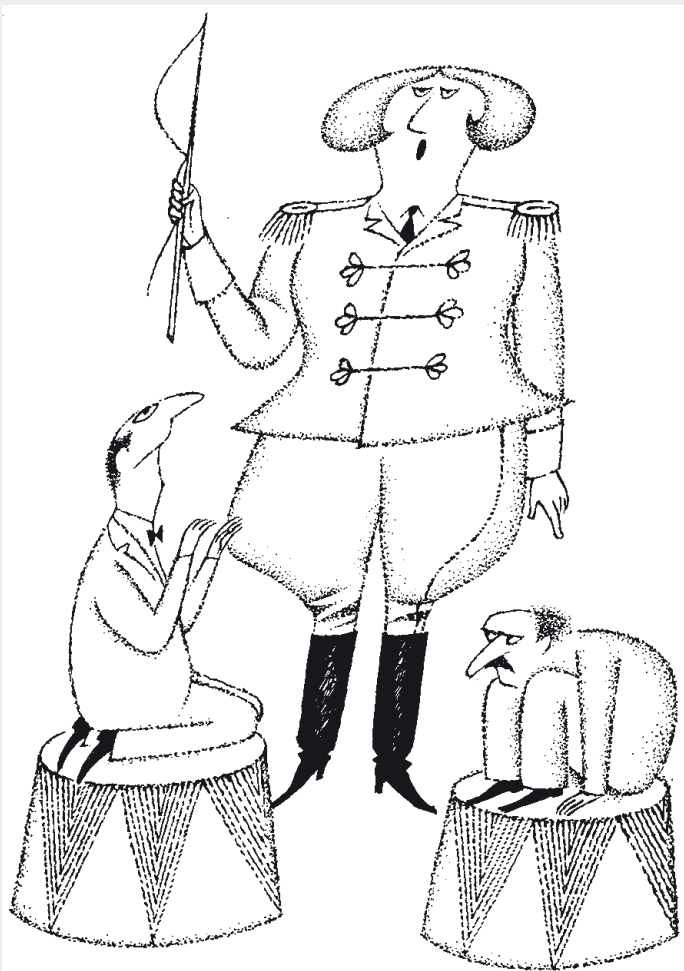
Ztrácíme zájem o ženy,
tratíme život ve při,
někteří jako hyeny
a jiní jako vepři.

*Český
kabaret*

1990 / 2005

Ó česká paní, buďte věčně zdráva!

Český kabaret I

Ten, kdo šetří, at' má za tři,
Slováci jsou naši bratři,
šťastné zítřky v dohledu,
sláva, nazdar, kupředu!

Nejsou strany jako strany,
We are happy, Time is money,
kdo má ptáka na triku,
vyfasuje trafikku.

Národ není stádo volů,
levá, pravá, vzhůru, dolů,
minulost se nevrací,
pobavte se lustrací!

Radujte se všeci, děcka,
prodáme se do Německa,
to nám dodá lesk a punc,
Arbeit macht frei, Gott mit uns!

Revoluční větry vanou,
když jde o moc, ostých stranou,
máme mnoho priorit,
na shledanou u koryt!

Dumka o českém specifiku

„Češi jsou pakáž...“ — To je skvělé,
dnes už to u nás kdekdo ví,
že jsme sví vlastní nepřátelé.
My Češi jsme už takoví.

Takoví... ehm, prostě svoji,
s fatální českou potřebou:
Čechové rádi v lítém boji
vítězí sami nad sebou.

Óda na štětky

Skládám ódu na štětky
z naší sexyrozkvědky,
které válčí duší, tělem
s devizovým nepřítelem.
Vyrazí z něj kapitál
na školu i na špitál.

Válčí všemi prostředky
a jsou hrdé na předky.
Zavěste jim na podbřišky
válečný řád Jana Žižky!
Dokud při nás budou stát,
nezahyne český stát.

Bajka o dialogu

Pro českého voříška,
pro německou dogu
bude třeba zajistit
prostor k dialogu.

Štěkávali na sebe
celé dlouhé věky —
ať si tedy tváří v tvář
vysvětlí své štětky!

Je to dobrá metoda
pro řešení krizí:
kde se vede dialog,
všechny spory zmizí.

— — — — —
Skeptik v tomhle řešení
vidí problém jeden:
až se dogu nažere,
vořech bude sněden.

Předvolební mariáš

Nastalo vření v každé straně,
která má čáku na slávu:
Co praskne na nás — a co na ně?
Kdekdo má eso v rukávu.

Naklonují se lži a fámy,
skandály přijdou trochu dráž.
Volby se blíží! Hrajte s námi
naš předvolební mariáš!

Bulvární tisk má zlaté časy,
když strana straně dává šach.
Kdo vlastně žádá naše hlasy?
„Podvodník...“
„Fízl...“
„Zvrhlík...“
„Vrah...“

Občany trápí noční stresy
z úpadku mravů. Tu to máš!
Je koho volit? Zahrajte si
naš předvolební mariáš!

A já sám

(Hymna alfa-samců)

A já sám, vždycky sám
republiku okšíruju,
a já sám, vždycky sám
republiku osedlám!
Já to zkrátka špatně nesu,
když je každý v jiném dresu,
a já sám, a já sám
nad sebou si zajásám!

Máte zlost, že mám post,
ale já vám zatnu tipec,
máte zlost, že mám post,
kde se peče budoucnost.
Když mi roste konto v bance,
hned jsem plný tolerance,
a já sám, a já sám
nad sebou si zajásám!

*Byli jsme a budem**Na motiv J. V. Sládka*

Byli jsme a budem,
všichni o tom řeční,
odkojeni bludem,
že jsme výjimeční.

Máme fištrón v hlavě,
zlatý český ruce,
přežijeme hravě
všechny revoluce.

Místo vřavy boje
zacinkají klíče;
milujeme svoje
historické kýchče.

Čechráme si peří
svými sebeklamy,
blázen, kdo nám věří,
prodáme se sami.

Před horami zboží
postojíme zbožně,
hodovníci boží,
místo mečů rožně.

Dokud pivo pění,
ještě nejsme v hrobě;
mistři v hašteření,
sami proti sobě.

Národní z Temelínska

Věje větřík, věje kolem Temelína,
muzika tam hraje, řinčí číše vína.

Vlastenci jsou pyšní, Českám se dmou nádra,
budeme mít čerstvou energii z jádra.

Ať si Vídeň skuhrá: Bože, to je rána! —
přišla chvíle pomsty za císaře pána.

Geniální nápad, jásá český zombie,
elektrárna vydá nejmiň za tři bomby!

Až si zatopíme, budou v Čechách tropy —
atomová velmoc míří do Evropy...

Český bazar

Nemáme ropu ani zlato?
Zbyly nám jenom skanzeny?
Střelíme Česko nastojato
za marky nebo za jeny!

Však on je někdo koupí. Hola,
Böhmen und Mähren za búra!
A kdo je proti, je kus vola
anebo stará struktúra.

Střelíme města, pole, lesy,
budeme si žít nebesky.
Každý má nárok na profesi
vrátného, pingla, hostesky.

Velké širé rodné lány*Na motiv J. V. Sládka*

Velké širé rodné lány,
pročpak nejste obdělány?

Cožpak není žito třeba,
z čeho chcete upéct chleba?

I to žito, i tu pšenku
dovezeme levně zvenku.

Pole můžou ležet ladem,
aspoň sysli pomřou hladem.

Velké širé rodné lány,
máme s vámi jiné plány.

Budeme tam těžít ropu,
vyzrajeme na Evropu!

Moře ropy, plyn a uran,
to snad chápe každý buran,

diamanty, hory zlata,
zbohatneme na to tata!

Akce Čisté ruce

Mnozí z našich politiků
přemýšlejí v muce,
jak to bude, vypukne-li
akce Čisté ruce.

Ve svých klubech přemílají
dohady a fámy:
Máme nosit rukavičky
jako nóbl dámy?

Nezávidím potentátům
perspektivu smutnou:
Nebude-li stačit mýdlo,
ať se ruce utnou!

Kauza Smíření

Češi a Němci? Stopněme si taxi —
jedeme na sever. A netřeba se bát.
Nejlepší příklad pro smíření v praxi?
Šoustbyznys na E 55.

Tys bratr náš!*Na motiv Karla Havlíčka Borovského*

Kdo odmala jsi veden zkrátka,
 ctíš pořádek a rodinu,
 kdo pilně spoříš do prasátka
 a nepromarníš hodinu,
 kdo využiješ každé šance
 a všechny měříš kontem v bance,
 tys bratr náš, tys bratr náš!
 Ty vždycky na všem vyděláš.

Kdo věren sobě, době, bohu
 dbáš na svou pověst, na svou čest,
 svým bližním nastavuješ nohu
 a ještě pro ně žádáš trest,
 kdo šíříš bludy, lži a fámy
 a potom hřímáš Pánbu s námi,
 tys bratr náš, tys bratr náš!
 Připíjme ti na kuráž.

Kdo v kuloárech leštíš kliky
 a na každého něco víš,
 znáš tajné triky politiky,
 víš, jak a s kým se prodrat výš,
 kdo vždycky chodíš v správném dresu
 a umíš střídat eso k esu,
 tys bratr náš, tys bratr náš!
 Ty budeš velký papaláš!

Jsme velcí, silní*Jsme malí, slabí...**Svatopluk Čech*

Jsme slabí, malí? Dosti těch řečí,
 to hloupé krédo nechte pro švejky.
 My pokoříme národ stokrát větší,
 když vytasíme k boji hokejky!

Častuška o referendu

Kdo se bojí referenda —
 Jenda, Venda, nebo Benda?

Mají velkou starost o lid,
 že by mohl špatně volit.

Lid se totiž často mýlí,
 neví, kudy cesta k cíli.

Proto musí v čele stáda
 směle kráčet moudrá vláda.

Moudrá vládo, kráčež v čele,
 veď nás přímo do ...
 inu, kam jinam než do šťastné budoucnosti!

Radarová z Brd,

*jak ji zaznamenal K. L. Váňa
léta Páně 2007*

Postavte mi radar na dvorku,
nebo atomovou ponorku,
radar bude skvělejší strašák pro mámu,
aby nepřeběhla k islámu.

Postavte mi za dům raketu,
a já štěstím celý rozkvetu;
i ta naše koza vděčně zamečí:
Čím víc raket, tím víc bezpečí!

Justiční mafie

At' žije věhlasná justiční mafie,
národ se pobaví, národ si užije.

Justiční mafie zná svoji profesi,
předvede občanům, jak řídit procesy.

Zamítne, prověří, odvolá, pověří,
pohrozí rebelům, nabídne příměří.

Předvede občanům, kdo tahá za drátky,
a pak nám předloží legrační pohádky.

At' žije věhlasná justiční mafie,
i kdyby zemřela, zázračně ožije!

Český kabaret II

Facka zleva, facka zprava,
to je naše denní strava;
jen se mrkni do novin,
kolik je tam volovin.

Třikrát denně čerstvé zprávy,
ale hlavně že jsme zdraví;
hopsa hejsa ze schůze,
uzdraví nás klausfúze.

My jsme děti české matky,
holé ruce, holé zadky;
však náš národ ožije,
máme svoje mafie.

Facka zprava, facka zleva,
ale nám to vůbec neva;
zúčastni se ty i ty
kurzu nasertivity!

Škatulata, hejbejte se!

Škatulata, hejbejte se,
my jsme hoši hraví:
co kdo zbabral na svém postu,
na jiném to spraví.

Odpovědnost za průsery
stačí chytře svalit
na proradnou opozici,
nebo přímo na lid.

Žili jste si nad poměry,
málo ctili vládu,
jenom vaší vinou dospěl
český grošík k pádu.

Pot a slzy, pot a slzy
na lid český platí
za trest, že chtěl k blahobytu
frčet přímou tratí.

Škatulata, hejbejte se,
proč se vzdávat moci,
když nám kryjí záda věrní
mediální šmoci.

— — — — —

Poučení z toho plyne,
ale hne vám žlučí:
Komu vládnou škatulata,
bude čím dál chudší.

Hrdinové doby

Naše české velikány máme všechny v merku —
Krejčíře a Koženého, Berdycha a Berku.

Odvážní a podnikaví hrdinové doby
netroškaří, hospodaří, velí vlivné lobby.

A že svoje advokáty tuze štědře platí,
z kandidátů na zločince budou brzy svatí.

Nezávidíte chlapcům, že jsou bohatí a slavní —
míří na ně příliš mnoho konkurenčních hlavní.

Kdyby měli větší štěstí — — Ale kdyby chyby!
Jsou to vůbec velikáni, nebo malé ryby?

Jenom blb se takhle táže — všechen bontón stranou.
Velké ryby, ty se před soud nikdy nedostanou.

Vepřová hlava

Vepřová hlava ve výloze,
odulá hlava bez těla
pohlíží na nás přísně, stroze
jak čtenář George Orwella.

S citronem v hubě sotva může
hlaholit moudra pro děti.
Nám trpělivost nosí růže,
ale co nosí prasetí?

Upírá na nás kalné zraky:
Jsme děti jedné pramatky...
Kdo z vás by věřil na zázraky,
když už ho vlečou na jatky?

Tam venku za sklem pádí davy:
odkud a kam, ach kdo to ví...?
Těch lidských hlav! A z každé hlavy
užaslý pohled vepřový...

Čeští utopenci

Co si dáte k pivu? Volte utopence,
populární symbol české existence.

Čeští utopenci, putykářská klasa,
hodně botulinu, ale málo masa.

Čeští utopenci, historická lekce,
spoří, špekovití, ale bez erekce.

Čeští utopenci, metafora bytí,
sice máš co do úst, ale je to k blití.

Čeští utopenci, tristní perspektiva,
mozky utopené v oceánu piva.

Ovce

V osmistupech šlapou ovce,
pěkně svižně při dechovce,
levá, pravá, míle k míli,
za chvíličku budou v cíli.

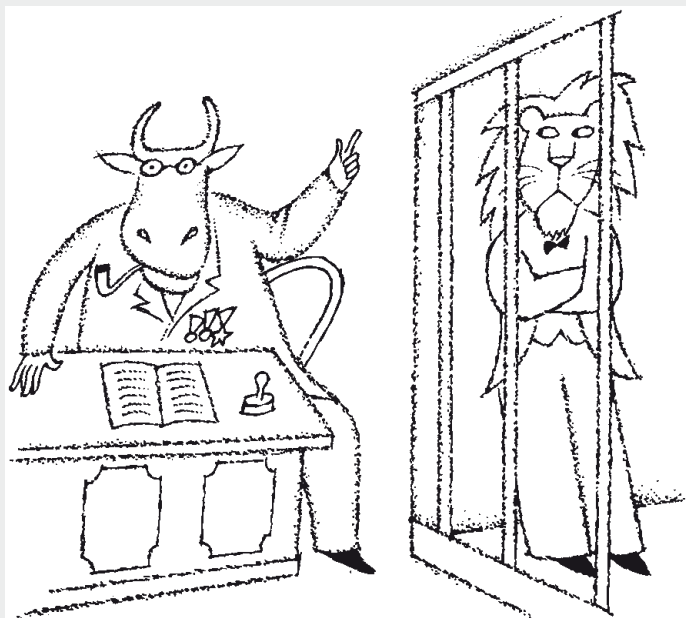
Šlapou ovce bez únavy,
nesou hrdě svoje hlavy,
elán v srdci, jiskru v oku,
bečí hesla o pokroku.

Šlapou ovce podél mříží:
Šťastný zítřek už se blíží!
Držet krok a žádný zmatek!
Pochodují branou jatek.

Prostopravdy

1980 / 2008

*Tam, kde jsou lvi v kleci,
vládnou za ně volí.*

Škola života

Neproklínej učitele
ani na něj neber hůl —
jsi-li, hochu, v mládí tele,
časem z tebe bude vůl.

Výchovná zásada

Dospěla-li lenost mozku,
už je pozdě na rákosku.

Bez práce nejsou koláče

Kmán seje, sklízí, mele, peče,
vždyť musí žít povaleče.
Kmán si to vždycky odskáče,
aby měl pán své koláče.

Komu Pánbůh

Komu Pánbůh statky množí,
ten si chválí zákon boží.

Odkaz předků

Pamatujte,
synkové a dcery:
tam, kde tuční pupky,
hubnou charaktery.

Dumka schůzovní

Když se kříží fráze s frází,
potlesk mas je doprovází.
Když se s blafem páří žvást,
může se jít rozum pást.

Převesele

Převesele zpívá ptáček,
než ho klepnou přes zobáček.

Dobové říkadlo

Když ty sloužíš době,
ona slouží tobě —
dokavad tě neodloží
na nejbližší skobě.

Pokrok

Doba kráčí vpřed a svět se předhání:
už i blbci mají
vyšší vzdělání.

Vzkaz

Vzkazuje ti papež:
Nemodlíš se?
Zkapeš!

Heslo dne

Stanovme pořadí priorit:
Hlavní je vydržet u koryt!

Jádro problému

Vědí idioti, nebo nevědí,
že jsou hlavní metlou
životního prostředí?

Poučení z mytologie

I sám bůh se brání
dodržovat
boží přikázání.

Ornitologická zpráva

Otevři oči, projdi okolí:
podivných ptáků spatříš celé tlupy.
Bývali Češi národ sokolí —
ted' se nám doma přemnožili supi.

Stavitelům vlastních pomníků

Mnozí už si pomník postavili —
trpaslíka
na zahradě vily.

Dobové heslo

Kráčejte s dobou! Lepší lup
než almužnička. Samolitr:
radši být bohat, zdrav a tup
než churav, chud a chytr.

Když

Když přijdou na řadu
plivance,
pak je i hrdina
bez šance.

Namísto bajky

Člověk je předhozen supům a hyenám,
vzpomeňte, lidičky, na bajky.
Co pro nás udělá Spasitel? Šije nám
slušivé svěrací kazajky.

Láska vítězná

Co to s vámi cloumá
ve dne v noci, cvoci?
Láska, bože, láska —
mocná láska k moci.

Epitaf současníka

Narodil se.
Umřel.
Mezitím
vyhrožovali mu zabitím.

Pomník

Žádná socha ani žádná bysta —
prázdný sokl podělaný ptačí havětí.
To je pomník neznámého Krista
XXI. století.

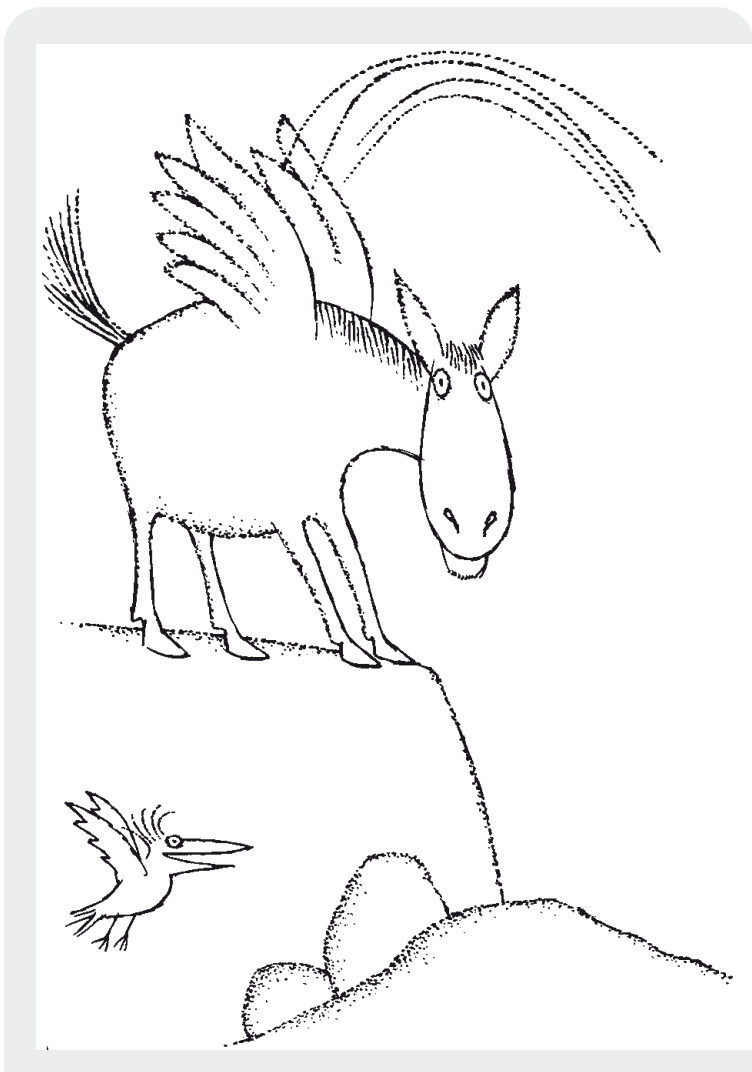
Českému Honzovi

Jdeš-li světem s holou řití,
nevěř všemu,
co se třpytí!

Balady

1980 / 2004

*Vysloužím si jen pověst kance
anebo ránu pod bradu.
Kašlu vám na životní šance
a neprosím se o radu.*

Balada o beznadějně nenapravitelnosti

Budu vám zpívat baladu,
nechci se nutit do romance.
Sesedněte se na hřadu,
pozvěte všechny usmrkance.
Budu vám zpívat za kus žvance,
já nerad zpívám o hladu.
Chybí mi zkrátka elegance
a neprosím se o radu.

Radši bych žvatlal hromadu
hloupostí krásné nymfomance,
radši bych sváděl Miladu
anebo líbal ouška Blance,
radši bych dělal velvyslance
všech pitomoučkových nápadů.
Ale mám kocovinu štvance
a neprosím se o radu.

Velmistři svého úřadu,
už jsem si zvykl na kopance.
Proč bych vám zvedal náladu —
nechci k vám chodit na seance.
Vy máte tučná konta v bance,
ale já zase nekradu.
Nebudu tančit módní tance
a neprosím se o radu.

Vysloužím si jen pověst kance
anebo ránu pod bradu.
Kašlu vám na životní šance
a neprosím se o radu.

Balada o blbosti

Svět ze mě pořád dělá vola,
muži i ženy, tisk i stát,
a já se bráním už jen zpola,
brzy to budu muset vzdát.
Mám koupit špagát nebo drát
a životu dát adié?
I já mám přece blbost rád...
Ona nás všechny přežije.

Blbost je věčná. Skvělá škola,
pramáti šťastných lidských stád.
A kdo se liší, musí z kola,
jak přikazuje věčný řád.
A tak to půjde napořád —
blbců jsou celé legie
a dovedou se dobře prát...
Ona nás všechny přežije.

Rozum je vratký, pravda holá,
za pýchou jak stín kluše pád.
Blbosti nikdo neodolá,
každý jsme její kandidát.
Umí nás bavit, těšit, hřát,
je mocnější než magie.
Sladko je blbnout na kvadrát...
Ona nás všechny přežije.

Chceš klidně žít a zdravě spát?
Blbost je skvělá partie,
ať žije její majestát!
Ona nás všechny přežije.

Balada o sobeckém genu

Muž je muž, rád se napije
a za bohyni chce mít krásnou ženu.
Rozsévá svoje spermie,
poslušen svého sobeckého genu.
Miluje lov a souboje a změnu
a neleká se dřiny ani hrůz.
Já do něj vidím jako na rentgenu —
sobecký gen má u mě šlus!

Sobecký gen je bestie,
zažehne v těle plamen autogenu,
namnoží tvoje kopie
a vyžaduje za to tvrdou měnu.
Možná to dělá také kvůli věnu —
má bídný charakter i vkus.
Jde mu jen o to, všude slíznout pěnu...
Sobecký gen má u mě šlus!

Organizuje orgie,
nadržený jak psisko na řemenu,
neandrtálec bez kyje,
má zájem pouze na svém rodokmenu.
Dejte ho zavřít někam do skanzenu,
ať si tam brouká svoje blues.
To, co jsem zmeškal, dnes už nedoženu —
sobecký gen má u mě šlus!

Až potkám Evu, Kláru, Mahulenu
a miliony dalších múz,
na všechny zásady hned zapomenu:
sobecký gen má u mě plus!

Balada o životě v klusu

Živote, dej mi pac a pusu!
 Máš na rtech med a v srdci jed.
 Klidně mi plivneš do šampusu,
 když ti chci s láskou připíjet.
 Živote, postůj, zvolni let,
 přiděl mi roli v lepším kusu!
 Pořád jen cválat tam a zpět...
 A klidu dojdeš teprv o funusu.

Spěcháme z nouze do luxusu,
 popelář, sedlák, doktor věd.
 Z luxusu zbydou haldy trusu,
 ach zemský ráj to napohled!
 Těch promarněných dnů a let!
 Divoká řeka plná hnusu,
 a já se topím uprostřed...
 A klidu dojdeš teprv o funusu.

Každý je otrok svého vkusu,
 každý je strůjce vlastních běd.
 Nechci být roven mizomusu,
 chci milovat a chci se chvět,
 ale když zazní věta vět
 — Hod' sebou, chlape, at' jsi v plusu! —
 podeberu se jako vřed...
 A klidu dojdeš teprv o funusu.

Pořád nám někdo velí Vpřed!
 Žijeme v klusu, mřeme v klusu.
 Senzační cirkus, tenhle svět...
 A klidu dojdeš teprv o funusu.

Balada o šejdířích

Jak se Vám líbí třeba sup?
 Šejdíř je také dítě boží,
 vzorně se stará o svůj lup
 a prachy se mu v kase množí.
 V New Yorku jako v Záporoží
 rojí se hejna zlatých much.
 Pro šejdíře je všechno zboží,
 brzy nám budou prodávat i vzduch.

Řeknou ti: Co chceš, to si kup!
 Sokolí křídla, kníry mroží,
 žraločí ploutve, tygří chrup...
 Jen at' se tvoji bližní složí!
 Z peněžních chrámů na nároží
 čpí mrtvolný a ztuchlý puch.
 Pro šejdíře je všechno zboží,
 brzy nám budou prodávat i vzduch.

Zisk připisují na svůj vrub,
 nadarmo se tu nepinoží.
 Zaplatíš za svit hvězdokup,
 daň ze snění i ze souloží.
 Na krk ti oslí chomout vloží
 a neodpustí žádný dluh.
 Pro šejdíře je všechno zboží,
 brzy nám budou prodávat i vzduch.

Nejvyšší šejdíř z božích lóží
 má absolutní zrak i sluch.
 Pro šejdíře je všechno zboží,
 brzy nám budou prodávat i vzduch.

Balada na vypůjčený verš

Všechno je nějak příliš v pořádku,
 což není vděčné téma pro baladu.
 Maminka za zdí zpívá děťátku,
 velebně šumí stromy v nočním sadu
 a rok se zvolna blíží k listopadu.
 Slova se sama kladou do řádku,
 a já ta slova bezostyšně kradu.
 Všechno je nějak příliš v pořádku.

Den za dnem běží jako po drátku:
 do práce, z práce, občas na poradu,
 navečer dětem přečíst pohádku
 a udělit jim přebytečnou radu...
 Je všechno O.K.? otázku si kladu.
 Neběží čas už dávno pozpátku?
 Domy se často hrouť od základu.
 Všechno je nějak příliš v pořádku.

Tak to jde od pondělka do pátku.
 Kdo drží břitvu, když si holíš bradu?
 Čí tvář se skrývá ve tvém zrcátku?
 Víš, kterým jedem tišíš pocit hladu?
 Obhlížím auto — nemá skrytou vadu?
 Kdo komu právě chystá oprátku?
 Neslyšet lež a netušiti zradu.
 Všechno je nějak příliš v pořádku.

Je všechno skryto ve svém protikladu,
 je zakódován konec v začátku?
 Kdybych měl aspoň třetí oko vzadu!
 Všechno je nějak příliš v pořádku.

Balada o velké šou

Baví nás bavič, bodrý brach,
 směje se každý strejc i teta,
 na všechny sněží hvězdný prach,
 stačí jen gesto, stačí věta.
 Když už se baví každý sketa,
 zatnu se plný odporu.
 Ach, šoumeni všech zemí světa,
 proboha, už dost humoru!

Jenom se bavte, žádný strach,
 život je crazy opereta,
 namísto Bacha Offenbach,
 a nikdo nemá právo veta.
 Kdo odnaučí smát se skřeta,
 křiváka, lháře, potvoru?
 Ach, šoumeni všech zemí světa,
 proboha, už dost humoru!

Můj bože, nejsem sebevrah,
 nemám chuť hrát si na Hamleta,
 ale váš humor je jen tlach
 pro blbce alfa, blbce beta.
 Až anděl smích vyjde z ghetta,
 velká šou skončí v hororu.
 Ach, šoumeni všech zemí světa,
 proboha, už dost humoru!

Svět doutná jako cigareta,
 dým stoupá k nebi nahoru...
 Ach, šoumeni všech zemí světa,
 proboha, už dost humoru!

Balada o první a poslední spravedlnosti

Všichni se lišíme v tom, co nám velí
 zvyk, rozum, vášeň, rozmar nebo vkus.
 Jeden jí maso, druhý chroustá zelí,
 někdo rád mléko, někdo pije džus,
 někomu voní čistý špiritus
 a vychlemtá ho plné necky.
 At' už jsi Frantík, Talián či Rus,
 smrt, stará děvka, bere všecky.

Jsou dobrodruzi udatní a smělí,
 plaví se světem jako Kolumbus,
 a jiný chce mít mámu za prdelí,
 dloubat se v nose a pást hejno hus.
 At' nosíš kožich nebo hubertus,
 at' žvatláš česky nebo řecky,
 at' mlsáš kaviár či žvýkáš trus,
 smrt, stará děvka, bere všecky.

Na mnoho sort a kast se lidé dělí,
 jeden ctí pravdu jako mistr Hus,
 druhý lže, jako když se nechumelí,
 a další vyje jako Orfeus.
 At' už se mračíš jako kakabus
 nebo se culíš spiklenecky,
 at' už máš všecka nebo žádná plus,
 smrt, stará děvka, bere všecky.

Jsme pro ni jenom číslo, kus.
 Vylouskne nás jako jádro z pecky.
 Každý má nárok na funus,
 smrt, stará děvka, bere všecky.

In vino veritas

2003/2011

*Většina básníků je padlá na hlavu
následkem pádu z Pegasa.*

Víno

Vytáhni z hrdla láhve zátku
a nalej víno do sklenek.
A svět se zrodí jako na počátku,
svět ze slunečných myšlenek.

Pijácká píseň

Jedna zkrásní radostí,
druhá zase žalem,
tahle voní tramínem,
tamta portugalem.

Jedna je tak štíhlounká,
druhá jako bečka,
jedna pije burgundu,
druhá vavřínečka.

Jedna je typ domácí,
druhá bloudí světem,
tuhle uctíš veltlínem,
tamtu cabernetem.

I sám Bakchus, dobrý bůh,
nabádá nás řecky:
Koštuj, bratře, ode všech,
ať je poznáš všecky!

Co kdo pije

Soused Ulčák pije burčák,
 přítel Vašák pije vlašák,
 Pepan Klečka vavřínečka,
 Honza Kolár Pinot noir,
 Hugo Taussig zvaný rebe
 preferuje zweigeltrebe,
 Ferda Bimbas, špatný chlap,
 chlastá Chateau-neuf-du-Pape.
 A já, žíznavý jak děcko,
 piju lautr všecko.

*Poučení z velké cesty,
 účinná věrozněstvy*

Slyšte poučení Mistra Konstantina:
 Vyzunkněte denně aspoň soudek vína!
 Ve víně je pravda, jak už kdekdo ví —
 abstinenti se ji nikdy nedoví!

Slyšte poučení Mistra Metoděje:
 Pijte víno, ať se děje, co se děje!
 Ve víně je láska, ať jsi pán či kmán.
 Když ne plný soudek, aspoň plný džbán!

A já doplním dvě poučení třetím:
 Víno impregnuje duši před prokletím.
 Život někdy bývá odporný jak rtuť —
 když ho zředíš vínem, hned má lepší chuť!

Pijácké desatero

První sklenka je pro zdraví,
 abych byl k sobě laskavý.

Pak si dám nalít druhou sklenku
 a zapomenu na svět venku.

A další v pořadí, ta třetí,
 probudí duši ze zakletí.

Ze čtvrté sklenky, hola hou,
 načerpám elán s odvahou.

Po páté sklence mizí splíny
 a nebem krouží dívčí klíny.

A co mi říká sklenka šestá?
 Kdo pije laxně, Bůh ho ztrestá.

Když ochutnávám sedmou,
 vášně se ve mně vzednou.

Po osmé sklence
 mám srandu z abstinence.

Devátá sklenka, jak se patří,
 mě s vámi všemi rychle sbratří.

S desátou přijde nirvána —
 přátelé, pijme do rána!

A kdyby ve vás uhasínal plamen,
 budeme pít i za vás.
 Amen.

Košťování

Láhev plná poezie
nemá chybu žádnou,
všechny ženy po ní zkrásní,
muži po ní mládnou.

Láhev plná poezie
vymaže ti vrásky,
je to nápoj filozofů,
je to nápoj lásky.

Láhev plná poezie
zbaví duši falší,
a když jedna dopita je,
načni honem další!

Popěvek o záračném víně

Vypiju první sklenku
a už jsem pod parou.
Pletu si dveře s oknem
a ženu s kytarou.

Ten elixír mi vlévá
klid a mír do duše —
namísto babek vidím
spanilé Venuše.

Mrknu se do zrcadla —
a je mi dvacet pět.
Čím víc mám v sobě vína,
tím krásnější je svět!

Člověk pije

Člověk pije,
aby přežil patálie,
aby přežil tragédie,
aby přežil komedie,
aby přežil utopie,
aby přežil hysterie,
aby přežil havárie,
aby přežil agonie,
a jak pije, tak i žije,
požehnej nám, božský Die!

In vino veritas

Ve víně je pravda,
ale — hrome — v kterém?
Proto raný burčák
střídej s pozdním sběrem.

Pro jistotu koštuj
od každého druhu —
nejvíc pravdy pozná,
komu to jde k duhu.

Hlavně at' ta pravda
není příliš smutná,
aby nezkazila
víno, co ti chutná.

Přípitky

Připjím ti, lásko, sklenkou veltlínu,
který léčí duši ze splínu.

Připjím ti sklenkou zweigeltrebe,
že jsi moje peklo i mé nebe.

Pohár tramínu ti život osladí,
vylepší ti popředí i pozadí.

Chardonnay ti zvýší eleganci,
Pálava ti dodá elán k tanci.

Portugal nám do hlav nalije
starou dobrou moudrost slunné Galie.

Připjím sám sobě lahví vavřinečka,
abych ode dneška už jen mládl.
Tečka.

Poslední přání

Je-li víno sluncem mého osudu,
pohřbete mě, kamarádi, do sudu!

Vinnou révu vsad'te na hrob do země,
aby mi tam zavoněla příjemně.

Když už dole není žádná hospoda,
budu k vínu čichat aspoň zespoda!

Postskriptum

Sonet o ideálním čtenáři

Spřízněná duše, kde jsi? Zde je:
Má něžný úsměv na tváři,
Pánbůh ji stvořil pro eseje
o ideálním čtenáři.

Nejlepší přítel v těle krásky,
domácí model Venuše;
je věčně mladá, žádné vrásky;
horoucí, moudrá, oduše —

vnělá — a přesto promíjí mi
naivní nápady a rýmy,
mé sebeklamy, zlozvyky,

a miluje mě věrně, němě —
výstřední duše, která čte mě,
zatímco svět čte klasiky.

Poznámka

Kniha byla uspořádána z básnických sbírek

Okurková sezona (1982)

Rýmy pro kočku (1984)

Text-appeal (1986)

Rýmy pro kočku a pod psa (1987)

Bajky a nebajky (1994)

Hurá zpátky do Evropy! (1994)

Zbrusu nové jarmareční písně českotuzemské (1995)

Humoresky (1995)

Idioti mají přednost (2001)

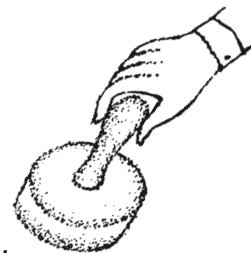
Zákony schválnosti (2003)

Kapesní básně (2004)

Kdo se směje naposled (2008)

a z rukopisné sbírky Basta fidli

11.1.2012

Vy *mně*
taky !
Jiří Žáček

Ilustrace Adolf Born
Grafická úprava Kateřina Bobková
Vydal Šulc—Švarc, s. r. o.,
ve spolupráci s nakladatelstvím
M. Švarce — Šulc a spol.,
Oldřichova 52, Praha 2,
roku 2012 jako svou 437. publikaci
Vytiskl PBTisk, s. r. o.,
Dělostřelecká 344, Příbram I-Balonka
První vydání. 13/43
879-437-12. Stran 160

Doporučená cena váz. s DPH 259 Kč

www.sulc-svarc.cz